Podstawy programowania R

Łukasz Wawrowski

Contents

W	Wprowadzenie				
1	Vprowadzenie do R .1 R .2 RStudio .3 Ważne informacje .4 Pakiety .5 R jako kalkulator	10			
2	truktury danych .1 Wektor .2 Macierz .3 Czynnik .4 Lista .5 Ramka danych .6 Rozwiązania do zadań	25 25 26 27			
3	Przetwarzanie danych 1 Pakiet tidyverse 2 Import danych 3 Filtrowanie 4 Wybieranie kolumn 5 Tworzenie nowych zmiennych 6 Zmiana nazwy zmiennej 7 Podsumowanie danych 8 Grupowanie 9 Sortowanie 10 Łączenie zbiorów 11 Szeroka i wąska reprezentacja danych 12 Eksport danych 13 Zadania 14 Case study	32 34 34 35 35 36 36 36 40			
4	Vizualizacja danych .1 Wbudowane funkcje	42			
5	Programowanie w R .1 Funkcje				

4 CONTENTS

Wprowadzenie

Literatura podstawowa:

- Przemysław Biecek $Przewodnik\ po\ pakiecie\ R$
- Marek Gągolewski Programowanie w języku R. Analiza danych, obliczenia, symulacje.
- Garret Grolemund, Hadley Wickham R for Data Science (polska wersja)

Cheatsheets

Literatura dodatkowa:

- inne pozycje po polsku
- inne pozycje po angielsku

Internet:

- R-bloggers
- rweekly

6 CONTENTS

Chapter 1

Wprowadzenie do R

GNU R to interpretowany język programowania oraz środowisko do obliczeń statystycznych i wizualizacji wyników [Wikipedia 2017].

Robert A. Muenchen - The Popularity of Data Science Software

1.1 R

Bazowa wersja R jest do pobrania ze strony r-project.org.

1.2 RStudio

RStudio to zintegrowane środowisko programistyczne (IDE) dla języka R dostępne za darmo na stronie RStudio.

Z R można także korzystać w Microsoft Visual Studio.

1.3 Ważne informacje

R jest wrażliwy na wielkość liter.

Separatorem części dziesiętnej liczby jest kropka.

W codziennej pracy RStudio jest wygodniejsze, jednak długotrwałe obliczenia lepiej uruchamiać w trybie wsadowym w zwykłym R.

Katalog roboczy

Ważnym pojęciem w R jest katalog roboczy (ang. working directory), który określa gdzie zostaną zapisane pliki, wykresy, zbiory, itp. jeśli nie podamy dokładnej ścieżki do pliku. Katalog roboczy przypisuje się z wykorzystaniem funkcji setwd("ścieżka do katalogu"), a jego wartość można sprawdzić funkcją getwd(). W RStudio przypisanie katalogu roboczego odbywa się w momencie utworzenia projektu.

• Projekt

Katalog na dysku, w którym znajdują się wszystkie pliki projektu wraz z plikiem o rozszerzeniu .Rproj skojarzonym z RStudio.

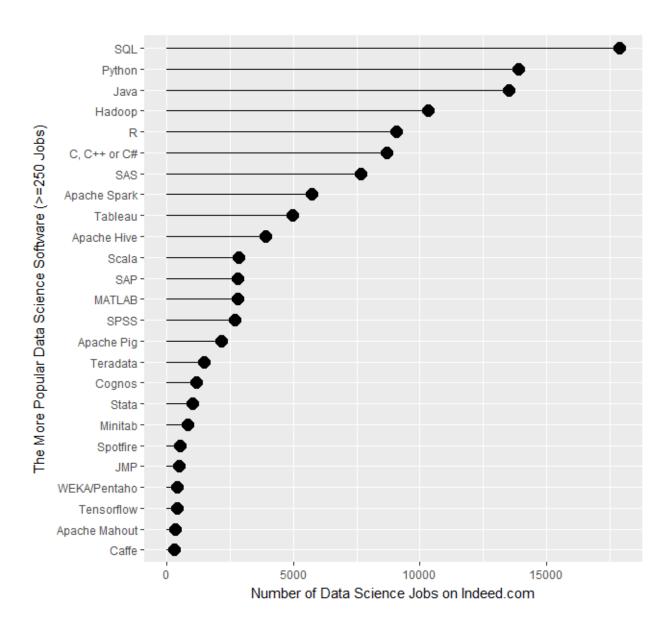

Figure 1.1:

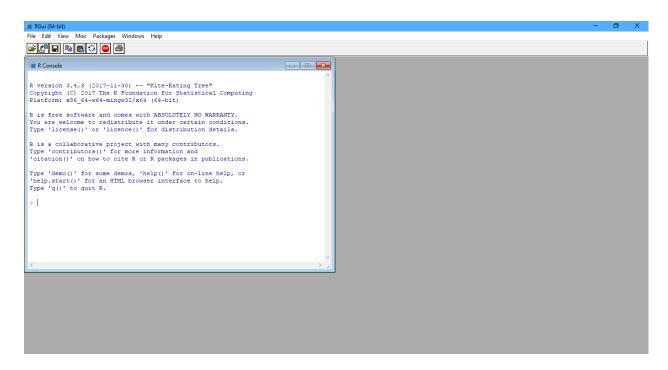

Figure 1.2:

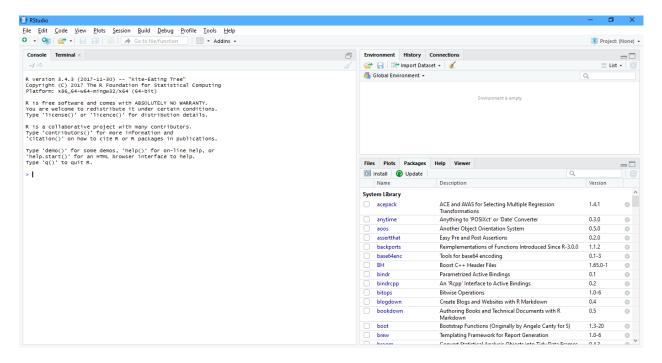

Figure 1.3:

• Korzystanie z pomocy

Dostęp do pomocy odnośnie wybranej funkcji można uzyskać na dwa sposoby. Pierwszym z nich jest poprzedzenie nazwy funkcji w konsoli znakiem zapytania np. ?getwd lub wywołanie funkcji help na nazwie funkcji help("getwd"). Drugim sposobem jest umieszczenie kursora w dowolnym miejscu nazwy funkcji i wciśnięcie klawisza F1.

Internet - przede wszystkim stackoverflow.

Komentarze

Real programmers don't comment their code. If it was hard to write it should be hard to understand.

Dobrze napisany kod jest czytelny bez komentarzy. W R komentarze rozpoczynają się od symbolu #. Skrót klawiaturowy w RStudio to CTRL + SHIFT + C (do wstawiania i usuwania komentarzy).

• Podpowiadanie składni

RStudio ma zaimplementowaną funkcję podpowiadania składni. Listę możliwych funkcji i obiektów wywołuję się klawiszem TAB lub CTRL + SPACJA po wpisaniu co najmniej jednej litery. Kolejne naciśnięcie TAB lub ENTER powoduje uzupełnienie kodu o wybraną funkcję lub obiekt.

• Wykonywanie programów

Programy w R możemy tworzyć jako skrypty w pliku tekstowym o rozszerzeniu .R lub wywoływać polecenia bezpośrednio w konsoli. Kod programu napisanego w skrypcie przekazywany jest do konsoli. Gotowość do pracy R sygnalizuje w konsoli znakiem zachęty >. Jeśli podczas wykonywania programu w konsoli pojawi się znak + to oznacza oczekiwanie na kompletny kod - brak domkniętego nawiasu, cudzysłowia, itp.:

```
> getwd(
```

W powyższym przykładzie brakuje prawego nawiasu. Dodanie brakującego kodu spowoduje wykonanie przekazanego polecenia. Z kolei wciśnięcie klawisza ESC spowoduje przerwanie wykonywanie programu i powrót do znaku zachęty. Zawartość konsoli można wyczyścić stosując kombinację klawiszy CTRL + L.

Pliki

Jeśli w pamięci znajdują się jakieś obiekty (zakładka Environment) to RStudio przy zamykaniu programu zapyta o zapisanie tych obiektów do pliku .RData. Jeżeli zdecydujemy się na tą propozycję to po ponownym uruchomieniu projektu obiekty znajdujące się w pliku .RData zostaną automatycznie wczytane do pamięci.

Można także samodzielnie tworzyć pliki o rozszerzeniu .RData z wykorzystaniem funkcji save():

```
save(obiekt1, obiekt2, obiekt3, file = "nazwa_pliku.RData")
```

Wczytanie obiektów z takiego pliku do pamięci odbywa się z zastosowaniem funkcji load():

```
load("nazwa pliku.RData")
```

1.4 Pakiety

Podstawowe możliwości R są dosyć ograniczone. Rozszerzają je pakiety, których obecnie jest ponad 12 tysięcy. Można je przeglądać według kategorii w CRAN Task Views lub w wygodnej wyszukiwarce METACRAN i rdrr.io.

R jako kalkulator 1.5

Działania matematycznie w R:

Operator	Operacja	
+	dodawanie	
-	odejmowanie	
	mnożenie	
/	dzielenie	
^ lub **	potęgowanie	
$\operatorname{sqrt}()$	pierwiastkowanie	

W R istnieje także stała wbudowana pi przechowująca wartość liczby pi.

Funkcja factorial(x) zwraca silnię (znak wykrzyknika!) z podanej wartości x, a sign(x) sprawdza znak wyrażenia i zwraca odpowiednio wartość -1 jeśli wyrażenie jest ujemne, 0 jeśli jest równe 0 i 1 dla wyrażeń dodatnich.

Funkcja $\exp(x)$ zwraca wartość wyrażenia e^x , natomiast funkcja $\log(x)$ zwraca logarytm z podanej liczby. Domyślnie jest to logarytm naturalny, ale można zmienić podstawę podając wartość argumentu base.

Funkcja abs(x) zwraca wartość bezwzględną (absolutną) wyrażenia.

Ćwiczenie

Oblicz wartość wyrażenia: $2 \cdot \sqrt{\pi} + log_2 8$.

Rozwiązanie:

2*sqrt(pi)+log(8,2)

[1] 6.544908

Zadania

Oblicz wartość wyrażeń:

- 1. $\frac{2^3 \cdot 6^2}{(\frac{1}{2})^2 \cdot (\frac{4}{5})^3}$ 2. $\sqrt[3]{\frac{6-3.5}{2^{11}}}$
- 3. $\pi + \sqrt{e^4}$
- 4. $5! log_{10}100$
- 5. |1 e|

Chapter 2

Struktury danych

W R praktycznie wszystko jest obiektem. Może to być zbiór danych, ale także wykres czy mapa. Zasadnicza różnica to klasa tych obiektów i operacje jakie mogą być na nich wykonywane.

Funkcje w R wymagają jako argumentów określonych typów obiektów - stąd tak ważna jak znajomość istniejących struktur.

Każdy obiekt w R możemy przypisać do tzw. obiektu nazwanego. Wówczas jest przechowywany w pamięci i można się do niego odwołać. Przypisanie odbywa się za pomocą operatora <-.

```
nazwa <- obiekt
obiekt -> nazwa
```

Można także przypisywać obiekty z wykorzystaniem znaku równości =, ale nie jest to zalecane ponieważ symbol ten jest używany w innych miejscach np. do deklarowania wartości argumentów w funkcji.

W R dostępna jest funkcja assign, która także umożliwia przypisanie nazwy do obiektu:

```
assign("nazwa", obiekt)
```

2.1 Wektor

Wektor jest najprostszym typem danych w R. Najczęściej korzysta się z trzech typów wektorów:

- logicznych
- liczbowych
- tekstowych

Wektor tworzy się z wykorzystaniem funkcji c().

2.1.1 Wektor wartości logicznych

Przyjmuje wartości prawda lub fałsz:

```
c(TRUE, FALSE, FALSE)
```

```
## [1] TRUE FALSE FALSE
```

lub w skróconej wersji:

```
c(T, F, F)
```

[1] TRUE FALSE FALSE

Do sprawdzenia długości wektora używa się funkcji length:

```
length(c(T, F, F))
```

[1] 3

lub korzystając z obiektu nazwanego:

```
wart_log <- c(T,F,F)
length(wart_log)</pre>
```

```
## [1] 3
```

Wektory można także utworzyć poprzez replikację określonej wartości lub wektora z wykorzystaniem funkcji rep. Funkcja ta przyjmuje co najmniej dwa argumenty: obowiązkowo x - wektor wejściowy oraz jeden z następujących: times - liczba powtórzeń elementów wektora x, each - liczba powtórzeń elementów wektora x (wyjaśnienie różnicy poniżej) lub length.out - oczekiwana długość wektora wynikowego.

Trzy równoważne zapisy:

```
rep(x = c(T,F), times = 3)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE

```
rep(c(T,F), times = 3)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE

```
rep(c(T,F), 3)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE FALSE

A tak to wygląda z argumentem each:

```
rep(c(T,F), each = 3)
```

[1] TRUE TRUE TRUE FALSE FALSE

Wykorzystanie argumentu length.out:

```
rep(c(T,F), length.out = 5)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE

2.1.2 Wektor wartości liczbowych

W wektorze możemy przechowywać także liczby:

```
c(1, 3, -5, 2.5, .6) # nie trzeba pisać zera przed ułamkiem
```

```
## [1] 1.0 3.0 -5.0 2.5 0.6
```

Połączenie dwóch wektorów to także wektor:

```
c(c(1,2,3), c(3.5,4,4.5))
```

```
## [1] 1.0 2.0 3.0 3.5 4.0 4.5
```

Pojedyncza liczba też jest jednoelementowym wektorem:

```
length(2)
```

2.1. WEKTOR 15

```
## [1] 1
```

Proste ciągi o różnicy równej 1 można generować wykorzystując dwukropek:

1:10

```
## [1] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
```

lub

```
c(-5:-1,1:5)
```

```
## [1] -5 -4 -3 -2 -1 1 2 3 4 5
```

Do generowania ciągów liczbowych o różnych różnicach wykorzystuje się funkcję seq, która przyjmuje następujące argumenty. Wartość początkową from, wartość końcową to oraz jeden z następujących: by - krok lub length.out - oczekiwana długość wektora.

To samo co 1:10

seq(1, 2, 0.2)

```
seq(1, 10, 1)
```

```
## [1] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
```

Wartości niecałkowite:

[1] 1.0 1.2 1.4 1.6 1.8 2.0

Wektor wartości malejących:

```
seq(10, 1, by=1) # błędny zapis
```

```
## Error in seq.default(10, 1, by = 1): wrong sign in 'by' argument
```

```
seq(10, 1, by=-1) # poprawny zapis
```

```
## [1] 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
```

Tworzenie wektora w oparciu o argument length.out - funkcja sama dobiera krok:

```
seq(1, 7, length.out = 13)
```

```
## [1] 1.0 1.5 2.0 2.5 3.0 3.5 4.0 4.5 5.0 5.5 6.0 6.5 7.0
```

Do generowania liczb pseudolosowych służy funkcja runif(n), która do poprawnego wywołania wymaga tylko jednego argumentu - długości wektora wynikowego. Domyślnie losowane są liczby z przedziału [0;1] (tak jak w funkcji los() w Excelu), można to jednak zmienić podając odpowiednie wartości argumentów min i max.

```
runif(6)
```

```
## [1] 0.2760102 0.4811113 0.1466939 0.4419546 0.3789953 0.5976319
```

Obserwacje można także generować z innych rozkładów:

- rnorm rozkład normalny,
- rchisq rozkład χ^2 ,
- rt rozkład t-studenta,
- itp.

Wykaz wszystkich dostępnych w R rozkładów uzyskamy wywołując polecenie help("Distributions").

Za każdym uruchomieniem jednej z wymienionych wyżej funkcji losujących wartości z danego rozkładu otrzymamy inne wartości:

```
runif(5)
## [1] 0.6435936 0.9242950 0.9171722 0.3212655 0.1227321
runif(5)
## [1] 0.1945195 0.6729255 0.8607119 0.1546143 0.6415058
Powtarzalność wyników możemy uzyskać ustalając ziarno generatora:
set.seed(123)
runif(5)
## [1] 0.2875775 0.7883051 0.4089769 0.8830174 0.9404673
set.seed(123)
runif(5)
## [1] 0.2875775 0.7883051 0.4089769 0.8830174 0.9404673
```

2.1.3 Wektor wartości tekstowych

W wektorze może być przechowywany tekst - wówczas poszczególne elementy zapisujemy w cudzysłowie lub apostrofach:

```
c("ala", "ma", "kota")

## [1] "ala" "ma" "kota"

c('ala', 'ma', 'kota')

## [1] "ala" "ma" "kota"

W RStudio wygodniej używać cudzysłowu, ponieważ program automatycznie go zamyka.

Istnieje także stała zawierająca litery alfabetu:

letters
```

```
## [1] "a" "b" "c" "d" "e" "f" "g" "h" "i" "j" "k" "l" "m" "n" "o" "p" "q"
## [18] "r" "s" "t" "u" "v" "w" "x" "y" "z"

LETTERS

## [1] "A" "B" "C" "D" "E" "F" "G" "H" "I" "J" "K" "L" "M" "N" "O" "P" "Q"
## [18] "R" "S" "T" "U" "V" "W" "X" "Y" "Z"
```

2.1.4 Przeciążanie wektora

Jeśli w wektorze pomieszamy kilka typów zmiennych to R przekształci poszczególne wartości, tak aby stracić jak najmniej informacji:

```
c(TRUE, 2, 5)

## [1] 1 2 5

c(3, "cztery", 5)

## [1] "3" "cztery" "5"
```

W pierwszym przypadku wartość TRUE została przekształcona na odpowiednik liczbowy - 1. Z kolei w drugim przykładzie podane liczby zostały przekonwertowane na tekst.

2.1. WEKTOR 17

2.1.5 Operacje na wektorach

Na wektorach logicznych i liczbowych można wykonywać operacje arytmetyczne np. mnożenie:

```
1:10*2
```

```
## [1] 2 4 6 8 10 12 14 16 18 20
```

Wektor liczbowy plus wektor liczbowy:

```
1:10 + c(1,2)
```

```
## [1] 2 4 4 6 6 8 8 10 10 12
```

Wektor liczbowy razy wektor liczbowy:

```
1:10 * c(1,2)
```

```
## [1] 1 4 3 8 5 12 7 16 9 20
```

Wektor liczbowy razy wektor logiczny:

```
1:10 * c(T, F)
```

```
## [1] 1 0 3 0 5 0 7 0 9 0
```

Długości obu wektorów muszą być odpowiednie:

```
1:10 * c(T,F,T)
```

```
## Warning in 1:10 * c(T, F, T): longer object length is not a multiple of ## shorter object length
```

```
## [1] 1 0 3 4 0 6 7 0 9 10
```

Dłuższy z wektorów musi być wielokrotnością krótszego.

Siłą rzeczy działania arytmetyczne na wektorach tekstowych nie są możliwe:

```
c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") * c(T,F)
```

```
## Error in c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") * c(T, F): non-numeric argument to binary operator
c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") + c(1,2)
```

```
## Error in c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") + c(1, 2): non-numeric argument to binary operator
```

2.1.6 Operacje agregujące

Na wektorach można także wykonywać operacje agregujące:

Funkcja	Działanie
mean()	średnia elementów
$\operatorname{sum}()$	suma elementów
$\operatorname{prod}()$	iloczyn elementów
var()	wariancja elementów
$\mathrm{sd}()$	odchylenie standardowe elementów
median()	mediana elementów
quantile()	kwantyl danego rzędu
$\min()$	minimum
max()	maksimum

Obliczenie skośności i kurtozy jest możliwe po zainstalowaniu pakietu e1071. Wówczas mamy dostęp do funkcji:

Funkcja	Działanie	
skewness() kurtosis()	skośność elementów kurtoza elementów	

Suma wektora numerycznego:

```
sum(1:10)
## [1] 55
Suma i średnia wektora logicznego:
sum(c(T, F, F, T))
## [1] 2
```

```
## [1] 0.5
```

Korzystanie z funkcji pochodzących z pakietów zewnętrznych wymaga wskazania skąd pochodzi dana funkcja. Można to zrobić na dwa sposoby: funkcją library(pakiet) - wówczas wszystkie funkcje z tego pakietu są wczytywane do pamięci i można do nich sięgać bezpośrednio lub wskazując przed nazwą funkcji z jakiego pakietu pochodzi.

Wczytanie pakietu:

mean(c(T, F, F, T))

```
library(e1071)
skewness(c(1,2,3,4,5,7,9,11,13))
```

[1] 0.3451259

lub równoważnie:

```
e1071::skewness(c(1,2,3,4,5,7,9,11,13))
```

[1] 0.3451259

Podsumowanie rozkładu wektora można także uzyskać z wykorzystaniem funkcji summary(x):

```
summary(1:10)
```

```
## Min. 1st Qu. Median Mean 3rd Qu. Max.
## 1.00 3.25 5.50 5.50 7.75 10.00
```

Działa także na wektorach tekstowych:

```
summary(c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery"))
```

```
## Length Class Mode
## 4 character character
```

2.1.7 Sprawdzanie typu wektora

Do określenia typu wektora służy funkcja typeof, class lub mode.

2.1. WEKTOR 19

```
typeof(wart_log)

## [1] "logical"

Sprawdzenie czy obiekt jest danego typu odbywa się z wykorzystaniem dedykowanych funkcji z przyrostkiem is.
is.logical(wart_log)

## [1] TRUE
is.character(wart_log)

## [1] FALSE
```

2.1.8 Rzutowanie wektorów

Czasami jako np. argument funkcji będzie wymagany inny typ wektora aniżeli aktualnie posiadany w pamięci. Można wówczas spróbować przekształcić taki wektor z wykorzystaniem funkcji rozpoczynającej się od as.:

```
typeof(wart_log)
## [1] "logical"
as.numeric(wart_log)
## [1] 1 0 0
typeof(as.numeric(wart_log))
```

[1] "double"

2.1.9 Indeksowanie wektorów

Aby uzyskać dostęp do części wektora korzysta się z indeksatora w postaci nawiasów kwadratowych. Utworzymy nowy wektor zawierający liczby całkowite od 10 do 20:

```
wart_10_20 <- seq(10,20)
wart_10_20</pre>
```

```
## [1] 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
```

a następnie wybieramy trzecią obserwację:

```
wart_10_20[3]
```

```
## [1] 12
```

Możemy także odwołać się do większego zakresu:

```
wart_10_20[3:5]
```

```
## [1] 12 13 14
```

I wybranych elementów:

```
wart_10_20[c(1,3,5)]
```

```
## [1] 10 12 14
```

W ten sposób można także modyfikować odpowiednie elementy wektora:

```
wart_10_20[7] <- 90
```

Wybór obserwacji większych od 15:

```
wart_10_20[wart_10_20>15]
```

```
## [1] 90 17 18 19 20
```

Z kolei następujący zapis zwróci nam wektor wartości logicznych:

```
wart_10_20 > 15
```

[1] FALSE FALSE FALSE FALSE FALSE TRUE TRUE TRUE TRUE TRUE

2.1.10 Wartości nieliczbowe

Brak danych w R jest przedstawiany jako wartość NA (ang. *not available*) i może powodować trudności z wywoływaniem niektórych funkcji:

```
v_na <- c(1,2,1,NA,1)
v_na
```

```
## [1] 1 2 1 NA 1
sum(v_na)
```

```
## [1] NA
```

W związku z tym większość funkcji ma zaimplementowany dodatkowy argument służący do obsługi tego typu wartości, który najczęściej nie uwzględnia tych wartości w obliczeniach:

```
sum(v_na, na.rm = TRUE)
```

[1] 5

Oprócz braku danych podczas obliczeń możemy natrafić na wartości nieokreślone NaN (ang. not a number) oraz nieskończone Inf (ang. infinity).

0/0

```
## [1] NaN
```

1/0

[1] Inf

```
sqrt(-10)
```

Warning in sqrt(-10): NaNs produced

```
## [1] NaN
```

W R istnieje także wartość NULL, która jest podstawowym typem danych a nie wartością. NULL można traktować jako odpowiednik zbioru pustego. Jest stosowany np. w funkcjach, które niczego nie zwracają.

```
v_null <- c(1,2,1,NULL,1)
v_null</pre>
```

```
## [1] 1 2 1 1
sum(v_null)
```

2.2. MACIERZ 21

[1] 5

2.1.11 Zadania

1. Ile wynosi suma elementów większych od 10 dla następujących liczb: 12, 5, 20, 18, 8.5, 10, 4, 101, -2?

- 2. Z wykorzystaniem funkcji seq i na podstawie wektora ... dokonaj przekształcenia tworząc następujący wektor: 2 0 0 4 0 0 6 0 0 8 0 0.
- 3. Dane są dwa wektory a: 2, 3, 7, 8, 2, b: 9, 1, 2, 0, 2. Jakiego typu będzie wektor będący wynikiem działania a<=b?
- 4. Uzupełnij wektor letters o polskie litery diakrytyzowane. Jaką długość ma nowo utworzony wektor?
- 5. Wylosuj z rozkładu normalnego 1000 obserwacji z ziarnem równym 76. Ile wynosi kurtoza tych wartości?

2.2 Macierz

Macierze są wykorzystywane w R do przechowywania np. odległości pomiędzy punktami czy wskazywania sąsiedztwa obszarów geograficznych.

Do tworzenia macierzy służy funkcja matrix:

```
m <- matrix(1:6, nrow = 2, ncol=3)
m

## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 1 3 5
## [2,] 2 4 6</pre>
```

Z wykorzystaniem wybranych funkcji można sprawdzić wymiary macierzy, liczbe wierszy oraz kolumn:

```
dim(m)
```

```
## [1] 2 3
ncol(m)
## [1] 3
```

nrow(m)
[1] 2

Macierz może także zawierać tekst:

```
matrix(letters[1:9], nrow=3)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "d" "g"
## [2,] "b" "e" "h"
## [3,] "c" "f" "i"
```

Domyślnie macierz układana jest kolumnami. Aby to zmienić należy dodać argument byrow=TRUE:

```
matrix(letters[1:9], nrow=3, byrow=TRUE)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "b" "c"
## [2,] "d" "e" "f"
## [3,] "g" "h" "i"
```

Jeśli liczba elementów wejściowych jest mniejsza iloczyn podanej liczby kolumn i wierszy to w brakujące miejsce wstawiane są elementy z początku wektora wejściowego:

```
matrix(letters[1:7], nrow=3, byrow=TRUE)
```

```
## Warning in matrix(letters[1:7], nrow = 3, byrow = TRUE): data length [7] is
## not a sub-multiple or multiple of the number of rows [3]

## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "b" "c"
## [2,] "d" "e" "f"
## [3,] "g" "a" "b"
```

Z kolei macierz diagnonalną posiadającą elementy niezerowe wyłącznie na przekątnej tworzy się z wykorzystaniem funkcji \mathtt{diag} . Macierz jednostkowa o wymiarach 4×4 :

diag(4)

```
[,1] [,2] [,3] [,4]
##
## [1,]
            1
                 0
                       0
## [2,]
            0
                  1
                       0
                             0
## [3,]
            0
                  0
                       1
                             0
## [4,]
            0
                  0
                       0
                             1
```

Macierz diagonalna o wartościach 5 na przekątnej i wymiarach 3×3

```
diag(5, nrow=3, ncol=3)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 5 0 0
## [2,] 0 5 0
## [3,] 0 0 5
```

Funkcja diag umożliwia także ekstrakcję przekątnej z istniejącej już macierzy:

```
diag(matrix(letters[1:9], nrow=3))
```

```
## [1] "a" "e" "i"
```

2.2.1 Łączenie macierzy

Z wykorzystaniem funkcji rbind i cbind można odpowiednio łączyć obiekty wierszami (ang. row bind) lub kolumnami (ang. col bind):

```
rbind(m, c(99, 88, 77))
##
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
           1
                 3
                      5
## [2,]
           2
                      6
                 4
## [3,]
          99
               88
                     77
cbind(m, matrix(101:104, nrow=2))
```

```
## [,1] [,2] [,3] [,4] [,5]
## [1,] 1 3 5 101 103
## [2,] 2 4 6 102 104
```

2.2. MACIERZ 23

2.2.2 Indeksowanie macierzy

Dostęp do poszczególnych elementów macierzy odbywa się z wykorzystaniem nawiasów kwadratowych, ale można podać dwie wartość - obiekt[wiersz,kolumna]:

```
m[2,1] # drugi wiersz, pierwsza kolumna
## [1] 2
m[2,] # tylko drugi wiersz
## [1] 2 4 6
m[,1] # tylko pierwsza kolumna
## [1] 1 2
m[,] # wszystkie obserwacje
##
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
           1
                3
## [2,]
       # wszystkie obserwacje
        [,1] [,2] [,3]
##
## [1,]
           1
                3
## [2,]
W ten sposób można dokonać modyfikacji konkretnych elementów macierzy:
m[2,1] < -77
m
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
          1
                3
## [2,]
          77
                4
                     6
```

2.2.3 Operacje na macierzach

Na macierzach można wywołać szereg operacji:

Operator/funkcja	Działanie
a %*% b	mnożenie macierzy a i b
t(a)	transpozycja macierzy a
$\det(\mathbf{a})$	wyznacznik macierzy a
solve(a)	macierz odwrotna z a
solve(a, b)	rozwiązanie układu a*x=b

Rozważmy dwie macierze:

3

3

1

[2,]

```
a <- matrix(c(2, 3, 4, 2, 1, 2, 1, 3, 2), nrow = 3)
b <- matrix(6:1, ncol=2)
a;b

## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 2 2 1</pre>
```

```
## [3,] 4 2 2

## [,1] [,2]

## [1,] 6 3

## [2,] 5 2

## [3,] 4 1
```

Aby przeprowadzić mnożenie macierzy a i b, liczba kolumn macierzy a musi być równa liczbie wierszy w macierzy b. Z kolei rozmiar macierzy wyjściowej to liczba wierszy macierzy a i liczba kolumn macierzy b.

```
a %*% b
```

```
## [,1] [,2]
## [1,] 26 11
## [2,] 35 14
## [3,] 42 18
```

Transpozycja macierzy b:

```
t(b)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 6 5 4
## [2,] 3 2 1
```

Wyznacznik macierzy a:

```
det(a)
```

```
## [1] 6
```

Macierz odwrotna do macierzy a:

solve(a)

Wyznaczenie macierzy x w równaniu a*x=b:

```
solve(a,b)
```

```
## [,1] [,2]
## [1,] -2.333333 -1.833333
## [2,] 4.000000 2.500000
## [3,] 2.666667 1.666667
```

```
a %*% solve(a,b)
```

```
## [,1] [,2]
## [1,] 6 3
## [2,] 5 2
## [3,] 4 1
b
```

```
## [1,] [,2]
## [1,] 6 3
## [2,] 5 2
## [3,] 4 1
```

2.3. CZYNNIK 25

2.2.4 Zadanie

- 1. Co powstanie po przemnożeniu macierzy przez jej macierz odwrotną?
- 2. Estymator parametrów beta w metodzie najmniejszych kwadratów jest dany wzorem:

$$b = (X'X)^{-1}X'y$$

Zmienna x_1 przyjmuje wartości 2,4,1,6,9,3,2,9,10,7, zmienna x_2 1.5,0.2,0.1,2,3.1,1.2,0.4,2.9,2.5,1.9, a zmienna x_0 to wektor jedynek. Te trzy zmienne tworzą macierz X. Z kolei wartości zmiennej y są następujące 12,15,10,19,26,13,13,21,29,18. Wyznacz wartość b.

```
zad1 <- matrix(1:4, nrow=2)
solve(zad1)

## [,1] [,2]
## [1,] -2 1.5
## [2,] 1 -0.5

zad1 %*% solve(zad1)

## [,1] [,2]
## [1,] 1 0
## [2,] 0 1</pre>
```

2.3 Czynnik

##

Czynnik (ang. *factor*) służy do przechowywania danych jakościowych o mało licznej liczbie kategorii, mierzonych na skali nominalnej i porządkowej.

Rozważmy informacje o wykształceniu:

```
wyk <- rep(c("podstawowe", "średnie", "wyższe"), c(5,3,2))</pre>
wyk
##
    [1] "podstawowe" "podstawowe" "podstawowe" "podstawowe"
   [6] "średnie"
                     "średnie"
                                   "średnie"
                                                "wyższe"
                                                              "wyższe"
i dokonajmy transformacji na czynnik:
wyk_f <- factor(wyk)
wyk_f
   [1] podstawowe podstawowe podstawowe podstawowe średnie
## [7] średnie
                   średnie
                              wyższe
                                          wyższe
## Levels: podstawowe średnie wyższe
Funkcja summary() wywołana na czynniku zwraca wynik innego typu aniżeli na wektorze tekstowym:
summary(wyk)
##
                 {\tt Class}
      Length
                            Mode
          10 character character
summary(wyk_f)
                 średnie
## podstawowe
                             wyższe
```

2

Jeśli chcemy zaakcentować fakt, że zmienne są mierzone na skali porządkowej dodajemy argument ordered=TRUE:

```
wyk_of <- factor(wyk, ordered = TRUE)</pre>
wyk_of
## [1] podstawowe podstawowe podstawowe podstawowe średnie
  [7] średnie
                  średnie
                              wyższe
                                         wyższe
## Levels: podstawowe < średnie < wyższe
W łatwy sposób możemy edytować etykiety:
levels(wyk_of) <- c("pod.", "sr.", "wyż.")</pre>
wyk_of
## [1] pod. pod. pod. pod. śr. śr. śr. wyż. wyż.
## Levels: pod. < śr. < wyż.
```

Czynniki mają szczególne znaczenie w przypadku tworzenia wykresów, gdy chcemy określić porządek wyświetlania.

2.4 Lista

Listy to ciągi złożone z elementów o dowolnych typach. Mogą przydać się w szczególności przy budowaniu funkcji, które zwracają tylko jedną wartość. Wówczas dane różnego typu mogą być zawarte w takiej liście.

Tworzenie prostej listy:

```
1 \leftarrow list(TRUE, c(1,2,3,4), "element tekstowy")
## [[1]]
## [1] TRUE
##
## [[2]]
## [1] 1 2 3 4
##
## [[3]]
## [1] "element tekstowy"
```

Już na pierwszy rzut oka widać bardziej złożoną strukturę listy. W związku z tym odwoływanie do poszczególnych elementów będzie trochę się różnić od wektorów czy macierzy.

```
1[2] # druga lista
## [[1]]
## [1] 1 2 3 4
l[[2]] # zawartość listy
## [1] 1 2 3 4
1[[2]][3] # trzeci element wektora drugiej listy
## [1] 3
```

Listę można także rozwinąć do wektora z wykorzystaniem funkcji unlist:

```
unlist(1)
```

2.5. RAMKA DANYCH 27

```
"1"
                                                "2"
## [1] "TRUE"
                            "4"
## [4] "3"
                                                "element tekstowy"
Poszczególne elementy listy można nazwać:
ln <- list(log=TRUE, num=c(1,2,3,4), tekst="element tekstowy")</pre>
## $log
## [1] TRUE
##
## $num
## [1] 1 2 3 4
##
## $tekst
## [1] "element tekstowy"
Wówczas można uzyskać do nich dostęp poprzez symbol $ i podaną nazwę:
ln$num
## [1] 1 2 3 4
ln[[2]] # normalne indeksowanie nadal działa
## [1] 1 2 3 4
ln$num[2]
## [1] 2
```

2.5 Ramka danych

Ramka danych to tabela, która przypomina tą z Excela zawierająca dane o różnych typach. Tworzona za pomocą funkcji data.frame:

W RStudio po wybraniu tego obiektu w zakładce Environment pojawia się przyjazne okno do przeglądania oraz poglądowego filtrowania i sortowania danych ze zbioru.

Możemy zobaczyć podsumowanie całego zbioru wywołując na nim funkcję summary():

```
summary(df)
```

```
##
   plec
             wzrost
                            pali
##
  k:3
         Min. :163.0
                         Mode :logical
         1st Qu.:169.5
##
   m:5
                         FALSE:4
##
         Median :173.0
                         TRUE:3
##
         Mean :172.6
                         NA's :1
##
         3rd Qu.:176.5
##
         Max.
                 :180.0
         NA's
##
                 :1
```

Ramki danych można indeksować w taki sam sposób jak macierze lub z wykorzystaniem operatora \$:

```
df[,2] # druga kolumna
```

3

k

163 FALSE

```
## [1] 173 170 163 178 169 180 175 NA
df$wzrost # kolumna wzrost
## [1] 173 170 163 178 169 180 175 NA
df[,c("plec", "pali")]
##
     plec pali
## 1
        m TRUE
## 2
        k FALSE
## 3
        k FALSE
## 4
        m FALSE
## 5
        k TRUE
## 6
        m FALSE
## 7
              NA
## 8
        m TRUE
Z kolei do wyboru obserwacji można wykorzystać warunek:
df[df$plec=="m",]
     plec wzrost pali
## 1
        \mathbf{m}
             173
                   TRUE
## 4
        m
              178 FALSE
## 6
             180 FALSE
## 7
             175
                     NA
        m
               NA
                   TRUE
## 8
Wyodrębnienie informacji o wzroście tylko dla kobiet i wyznaczenie średniej:
wzrost_k <- df$wzrost[df$plec == "k"]</pre>
wzrost_k
## [1] 170 163 169
mean(wzrost k)
## [1] 167.3333
Widzimy, że dla mężczyzn nie udało się ustalić wszystkich informacji i jeden z nich nie ma podanego wzrostu, a
dla drugiego brakuje informacji o paleniu papierosów. Możemy usunąć braki danych w kolumnach korzystając
z funkcji complete.cases():
df[complete.cases(df$wzrost),] # tylko zmienna wzrost
##
     plec wzrost pali
## 1
        m
             173
                   TRUE
## 2
        k
             170 FALSE
## 3
        k
             163 FALSE
             178 FALSE
## 4
        m
## 5
        k
             169 TRUE
## 6
             180 FALSE
        m
## 7
        m
             175
                     NA
df[complete.cases(df),] # wszystkie zmienne
##
     plec wzrost pali
## 1
        m
             173 TRUE
## 2
             170 FALSE
        k
```

```
## 4 m 178 FALSE
## 5 k 169 TRUE
## 6 m 180 FALSE
```

Zbiory danych przechowywane są także w R i pochodzą z różnych pakietów. Wywołując funkcję data("zbior") ładujemy dany zbiór do pamięci. Do szybkiego podglądu zebranych danych służy funkcja head(), która domyślnie wyświetla 6 pierwszych obserwacji ze zbioru:

```
data("iris")
head(iris)
```

##		Sepal.Length	Sepal.Width	Petal.Length	Petal.Width	Species
##	1	5.1	3.5	1.4	0.2	setosa
##	2	4.9	3.0	1.4	0.2	setosa
##	3	4.7	3.2	1.3	0.2	setosa
##	4	4.6	3.1	1.5	0.2	setosa
##	5	5.0	3.6	1.4	0.2	setosa
##	6	5.4	3.9	1.7	0.4	setosa

2.5.1 Zadania

Załaduj do pamięci zbiór o nazwie ChickWeight.

- 1. Ile razy jedzenie otrzymał kurczak o numerze 15?
- 2. Ile wynosi mediana wagi kurczaka o numerze 35?
- 3. Ile średnio ważyły kurczaki na diecie nr 1, a ile na diecie nr 2?

2.6 Rozwiązania do zadań

2.6.1 Macierz

```
x1 <- c(2,4,1,6,9,3,2,9,10,7)
x2 <- c(1.5,0.2,0.1,2,3.1,1.2,0.4,2.9,2.5,1.9)
x0 <- rep(1,length(x1))
y <- c(12,15,10,19,26,13,13,21,29,18)

x <- cbind(x0, x1, x2)
b <- solve(t(x)%*%x)%*%t(x)%*%y</pre>
```

Chapter 3

Przetwarzanie danych

3.1 Pakiet tidyverse

Pakiet tidyverse to zestaw pakietów do kompleksowego przetwarzania i wizualizacji danych. Ładuje następujące pakiety:

- ggplot2 tworzenie wykresów,
- dplyr przetwarzanie danych,
- tidyr zmiana reprezentacji danych,
- readr wczytywanie danych tekstowych,
- purrr programowanie funkcyjne
- tibble sposób przechowywania danych,
- stringr przetwarzanie tekstów,
- forcats przetwarzanie faktorów

Manifest tidyverse ustala następujące zasady:

- powtórne użycie istniejących struktur danych,
- tworzenie czytelnych kodów z operatorem pipe %>% (ang. rura, przewód, łącznik).

Wobec tego załadujmy pakiet tidyverse:

library(tidyverse)

W konsoli pojawi się informacja o wersji załadowanych pakietów oraz o konfliktach występujących pomiędzy pakietami. Konflikty te wynikają z takich samych nazw funkcji w różnych pakietach. Kolejność wczytywania pakietów ma znaczenie - kolejny pakiet przykryje funkcje z wcześniej wczytanego. Wywołanie przykrytej funkcji jest możliwe poprzez zapis nazwa_pakietu::nazwa_funkcji.

Korzystanie z pakietu i zasad tidyverse to dużo bardziej czytelny kod w porównaniu do wbudowanych funkcji. Poniżej przedstawiony jest przykład przetwarzania danych polegający na filtrowaniu, wyborze kolumn oraz utworzeniu nowej zmiennej.

```
data("ChickWeight")

# bez pakietu tidyverse

chick_15 <- ChickWeight[ChickWeight$Chick=="15",]
chick_15 <- chick_15[c("weight", "Time", "Diet"),]
chick_15$weight_kg <- chick_15$weight/1000</pre>
```

```
# z pakietem tidyverse

chick_15 <- ChickWeight %>%
  filter(Chick=="15") %>%
  select(-Chick) %>%
  mutate(weight_kg=weight/1000)
```

Rozwiązanie z wykorzystaniem wbudowanych funkcji to 133 znaki, natomiast wykorzystanie tidyverse to 30% oszczędność miejsca i tylko 92 znaki.

3.2 Import danych

Wczytywanie danych do R jest możliwe z wielu różnych źródeł. Funkcje, które to umożliwiają zwykle mają nazwę rozpoczynającą się od read.

Będziemy korzystać z następujących zbiorów danych:

- movies plik tekstowy zawierający informacje o filmach,
- bank plik excel zawierający dane dot. kampanii marketingowej banku, opis zmiennych,
- rossmann plik excel zawierający dane ze sklepów Rossmann,
- lotto plik tekstowy zawierający dane z losowań Lotto.

3.2.1 Pliki CSV

Do wczytywania plików csv można wykorzystać wbudowaną funkcję read.csv() lub tą pochodzącą z pakietu readr - read_csv(). W obu przypadkach wynik wczytania będzie podobny.

```
movies <- read.csv("data/movies.csv")</pre>
movies2 <- read_csv("data/movies.csv")</pre>
## Parsed with column specification:
## cols(
##
     title = col character(),
##
     genre = col_character(),
##
     director = col_character(),
     year = col_double(),
##
     duration = col double(),
##
     gross = col_double(),
##
##
     budget = col_double(),
##
     cast_facebook_likes = col_double(),
     votes = col_double(),
##
##
     reviews = col_double(),
##
     rating = col_double()
## )
```

Jeśli nas plik ma nietypową strukturę to w funkcji read.csv() możemy określić dodatkowe argumenty informując o nazwach kolumn obecnych w pliku (header =), separatorze kolumn (sep =) lub separatorze miejsc dziesiętnych (dec =)

```
movies <- read.csv(file = "data/movies.csv", header = T, sep=",", dec=".")</pre>
```

3.3. FILTROWANIE

3.2.2 Pliki excel

Do wczytywania plików z Excela niezbędny jest dodatkowy pakiet readxl. W funkcji read_xlsx() podajemy jako argument nazwę pliku. Możemy także dodać nazwę lub numer arkusza w argumencie (sheet =) oraz zakres komórek jako wartość argumentu range =.

```
library(readxl)
bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx")

# bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx", sheet = "dane")
# bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx", sheet = 1)

bank_a1i30 <- read_xlsx("data/bank.xlsx", range = "A1:I30")

rossmann <- read_xlsx("data/rossmann.xlsx")</pre>
```

3.2.3 Pliki tekstowe

Z kolei do wczytywania plików tekstowych wykorzystuje się funkcję read.table(). Wczytywany plik nie musi być zlokalizowany na dysku twardym - może to być link internetowy.

```
lotto <- read.table("http://www.mbnet.com.pl/dl.txt")
names(lotto) <- c("lp", "data", "numery")</pre>
```

3.3 Filtrowanie

Do przetwarzania danych służą funkcje z pakietu dplyr. Większość z nich jako pierwszy argument przyjmuje przetwarzany zbiór danych, ale można tego uniknąć wykorzystując symbole %>%.

Filtrowanie polega na wybraniu obserwacji, które spełniają określony warunek lub warunki. Ze zbioru movies wybierzmy wszystkie komedie:

```
komedie <- filter(movies, genre=="Comedy")</pre>
```

lub alternatywnie:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy")
```

Po zmiennej, która jest filtrowana musimy podać operator porównania czyli podwójny znak równości ==. Jeśli chcemy filtrować po większej liczbie zmiennych to kolejne warunki dodajemy po przecinku:

```
komedie_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy", year==2012)
```

Wówczas oba warunki muszą zostać spełnione czyli pomiędzy nimi zachodzi relacja i. Równoważny zapis jest następujący:

```
komedie_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy" & year==2012)
```

Pomiędzy warunkami może także zachodzić relacja lub. Wybieramy filmy, które są komediami lub miały swoją premierę w 2012 roku.

```
komedie_l_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy" | year==2012)
```

Możliwy jest także wybór wielu kryteriów filtrowania poprzez operator %in%:

```
komedie_familijne <- movies %>%
  filter(genre %in% c("Comedy", "Family"))

movies_2000_2010 <- movies %>%
  filter(year %in% 2000:2010)
```

3.4 Wybieranie kolumn

Do wyboru kolumn służy funkcja select(). Zmodyfikujemy wcześniej utworzony zbiór komedie:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(title, year, duration, budget, rating)
```

Ten sam kod możemy zapisać zagnieżdżając funkcje, ale traci on w ten sposób na czytelności:

```
komedie <- select(filter(movies, genre=="Comedy"), title, year, duration, budget, rating)
```

Możemy także wskazać, które zmienne nie mają znaleźć się w zbiorze wynikowym:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre)
```

Natomiast jeśli zmiennych jest więcej to musimy jest umieścić w wektorze, żeby nie pisać przed każdą zmienną znaku minus:

```
komedie <- movies %>%
  filter(genre=="Comedy") %>%
  select(-genre, -director, -gross, -budget)

komedie <- movies %>%
  filter(genre=="Comedy") %>%
  select(-c(genre, director, gross, budget))
```

Z wykorzystaniem znaku dwukropka możemy także wskazywać zakresy zmiennych:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews))
```

3.5 Tworzenie nowych zmiennych

Do utworzenia nowej zmiennej wykorzystuje się funkcję mutate(). Utwórzmy w naszym zbiorze nową zmienną, która będzie zawierała czas trwania filmu w godzinach:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
```

```
select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
mutate(dur_hour = duration/60)
```

Rozsądnie będzie zaokrąglić otrzymaną wartość do jednego miejsca po przecinku - służy do tego funkcja round():

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
mutate(dur_hour = round(duration/60,1))
```

Z kolei funkcja transmute() tworzy zbiór w którym jest tylko nowo utworzona kolumna:

```
komedie_t <- movies %%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
transmute(dur_hour = round(duration/60,1))
```

3.6 Zmiana nazwy zmiennej

Do zmiany nazw zmiennych służy funkcja rename(). Najpierw podajemy nazwę nowej zmiennej, a po znaku równości starą nazwę:

```
bank <- bank %>%
  rename(karta=kredyt)
```

Zmiany nazwy można także dokonać z wykorzystaniem funkcji select:

```
bank_nowy <- bank %>%
select(lokata=wynik)
```

W takim przypadku trzeba jednak pamiętać o wypisaniu wszystkich zmiennych, które mają się znaleźć w zbiorze wynikowym.

3.7 Podsumowanie danych

Funkcja summarise() służy do podsumowań danych w formie zagregowanej:

Podsumowanie danych ma najwięcej sensu w połączniu z funkcją grupującą.

3.8 Grupowanie

Do grupowania obserwacji służy funkcja <code>group_by()</code>. Zobaczmy jak wyglądają statystyki salda w poszczególnych grupach wykształcenia:

Groups: wykszt [4]

```
bank %>%
  group_by(wykszt) %>%
  summarise(saldo_srednia=mean(saldo),
            saldo_mediana=median(saldo))
## # A tibble: 4 x 3
##
     wykszt
                saldo_srednia saldo_mediana
##
     <chr>>
                         <dbl>
                                        <dbl>
## 1 <NA>
                         1527.
                                          568
## 2 podstawowe
                         1251.
                                          403
## 3 srednie
                         1155.
                                          392
## 4 wyzsze
                         1758.
                                          577
Po przecinku w funkcji group_by() można wskazać kolejne zmienne grupujące:
bank %>%
  group_by(wykszt, hipoteka) %>%
  summarise(saldo_srednia=mean(saldo),
            saldo_mediana=median(saldo))
## # A tibble: 8 x 4
## # Groups: wykszt [4]
     wykszt
               hipoteka saldo_srednia saldo_mediana
     <chr>
                <chr>
                                                 <dbl>
##
                                   <dbl>
## 1 <NA>
                nie
                                  1780.
                                                  679
## 2 <NA>
                                  1207.
                                                  442
                tak
## 3 podstawowe nie
                                  1571.
                                                  521
## 4 podstawowe tak
                                  1008.
                                                  344.
## 5 srednie
                                  1340.
                                                  416.
                nie
## 6 srednie
                                                  380
                tak
                                  1034.
## 7 wyzsze
                                                  618
                nie
                                  1919.
## 8 wyzsze
                tak
                                  1584.
                                                  543
Przydatna jest także funkcja n(), która nie przyjmuje żadnego argumentu i zwraca liczebność zbioru bądź
grupy.
bank %>%
  group_by(wykszt) %>%
  summarise(liczebnosc=n(),
            saldo_srednia=mean(saldo),
            saldo mediana=median(saldo))
## # A tibble: 4 x 4
##
     wykszt
                liczebnosc saldo_srednia saldo_mediana
                                  <dbl>
##
     <chr>>
                     <int>
                                                   <dbl>
## 1 <NA>
                       1857
                                    1527.
                                                     568
## 2 podstawowe
                       6851
                                     1251.
                                                      403
## 3 srednie
                      23202
                                     1155.
                                                      392
## 4 wyzsze
                      13301
                                     1758.
                                                      577
Jeżeli chcemy tylko wyznaczyć liczebności grup to możemy skorzystać z funkcji count():
bank %>%
  group_by(wykszt) %>%
  count()
## # A tibble: 4 x 2
```

3.9. SORTOWANIE

Jedną z kategorii zmiennej wykształcenie jest brak danych (NA). Zamienimy tą wartość na kategorię nieustalone z wykorzystaniem funkcji mutate() oraz if_else(). Funkcja if_else() przyjmuje trzy argumenty - pierwszy (condition =) to warunek, który jest weryfikowany, następnie podajemy wartość, która ma być wprowadzona w przypadku spełnienia warunku (true =), a na końcu wartość dla niespełnionego warunku (false =). Jest to odpowiednik funkcji JEŻELI z Excela.

W omawianym przykładzie warunkiem jest sprawdzenie czy wartości zmiennej wykszt są równe NA. Jeśli tak to na ich miejsce wprowadzany jest tekst *nieustalone*, a w przeciwnym przypadku pozostaje oryginalna wartość.

```
bank %>%
  mutate(wykszt=if_else(is.na(wykszt), "nieustalone", wykszt)) %>%
  group_by(wykszt) %>%
  count()
## # A tibble: 4 x 2
               wykszt [4]
## # Groups:
##
     wykszt
                     n
##
     <chr>>
                 <int>
## 1 nieustalone 1857
## 2 podstawowe
                  6851
## 3 srednie
                 23202
## 4 wyzsze
                 13301
```

3.9 Sortowanie

Sortowanie jest możliwe z wykorzystaniem funkcji arrange(). Jako argument podajemy zmienną według, której chcemy posortować zbiór. Domyślne zbiór sortowany jest rosnąco - od wartości najmniejszych do największych:

```
bank_sort <- bank %>%
arrange(saldo)
```

Zmiana kierunku sortowania jest możliwa po zastosowaniu funkcji desc():

```
bank_sort <- bank %>%
arrange(desc(saldo))
```

Sortowanie możemy także zastosować do wyników podsumowania danych:

```
## # A tibble: 4 x 4
## wykszt liczebnosc saldo_srednia saldo_mediana
```

##	<chr></chr>	<int></int>	<dbl></dbl>	<dbl></dbl>
## 1	srednie	23202	1155.	392
## 2	podstawowe	6851	1251.	403
## 3	<na></na>	1857	1527.	568
## 4	wyzsze	13301	1758.	577

3.10 Łączenie zbiorów

W celu zaprezentowania funkcji łączących dane przygotujemy kilka zbiorów pomocniczych:

```
praca_czas <- bank %>%
  group_by(praca) %>%
  summarise(sr_czas=mean(czas))
praca_saldo <- bank %>%
  group by(praca) %>%
  summarise(sr_saldo=mean(saldo))
zawod_saldo <- bank %>%
  rename(zawod=praca) %>%
  group_by(zawod) %>%
  summarise(sr_saldo=mean(saldo))
```

Do łączenia dwóch zbiorów danych służy funkcja inner_join(), która jako argumenty przyjmuje nazwy zbiorów danych oraz klucz łączenia. Jeśli w obu zbiorach występują kolumny o takich samych nazwach to zostaną potraktowane jako klucz łączenia:

```
praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, praca_saldo)</pre>
## Joining, by = "praca"
Jeśli takie kolumny nie będa istniały to wywołanie funkcji zwróci bład:
praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, zawod_saldo)</pre>
## `by` required, because the data sources have no common variables
```

```
W takich przypadku należy wskazać klucz połączenia w postaci by = c("id1"="id2"):
```

praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, zawod_saldo, by=c("praca"="zawod"))</pre>

Jeśli w jednym ze zbiorów nie ma wszystkich identyfikatorów, które znajdują się w drugim zbiorze to zastosowanie funkcji inner_join() będzie skutkowało zbiorem, w którym znajdą się tylko te obserwacje, które udało się połączyć.

```
praca_saldo_1500 <- praca_saldo %>%
  filter(sr_saldo > 1500)
inner_join(praca_czas, praca_saldo_1500, by="praca")
```

```
## # A tibble: 6 x 3
    praca sr_czas sr_saldo
                      <dbl>
##
     <dbl> <dbl>
## 1
        2
              289.
                      1522.
## 2
         3 254.
                      1764.
## 3
              256.
                      1521.
              268.
## 4
        7
                      1648.
```

```
## 5 8 287. 1984.
## 6 NA 238. 1772.
```

Jeśli chcemy pozostawić niedopasowane obserwacje to należy wykorzystać jedną z funkcji - left_join() lub right_join() w zależności od tego dla którego zbioru chcemy pozostawić wszystkie informacje.

```
left_join(praca_czas, praca_saldo_1500, by="praca")
```

```
## # A tibble: 11 x 3
##
      praca sr_czas sr_saldo
      <dbl>
               <dbl>
##
                          <dbl>
##
                247.
                            NA
    1
           1
##
    2
           2
                289.
                          1522.
##
    3
           3
                254.
                          1764.
##
    4
           4
                246.
                            NA
##
    5
           5
                256.
                          1521.
##
    6
           6
                263.
                            NA
##
    7
           7
                268.
                          1648.
##
    8
           8
                287.
                          1984.
##
    9
           9
                253.
                            NA
                257.
                            NA
## 10
          10
                 238.
                          1772.
##
  11
          NA
```

3.11 Szeroka i wąska reprezentacja danych

Do wyjaśnienia kwestii szerokiej i wąskiej reprezentacji danych posłużymy się danymi z GUS dotyczącymi przeciętnego miesięcznego spożycie wybranych artykułów żywnościowych na 1 osobę w 2016 roku - plik.

```
spozycie <- read_xlsx("data/spozycie.xlsx")</pre>
```

Taka tabela jest przykładem szerokiej reprezentacji danych. Z kolei w niektórych sytuacjach wygodnie jest korzystać z wąskiej reprezentacji danych, a niektóre pakiety wręcz wymagają takich zbiorów wejściowych.

Do transformacji danych z reprezentacji szerokiej na wąską służy funkcja gather() (pol. *gromadzić*). Kluczowe są w niej dwa argumenty - pierwszy (key) określa nazwę nowej kolumny, która będzie zawierała nazwy zmiennych, a drugi (value) określa nazwę nowej kolumny, która będzie zawierała wartości zmiennych. Jako kolejne argumenty podaje się nazwy kolumn, które mają być transformowane lub nazwy kolumn ze znakiem minus -, które nie mają być transformowane.

```
spozycie_waskie <- spozycie %>%
  gather(artykul, spozycie, mieso, owoce, warzywa)

# spozycie_waskie <- spozycie %>%
# gather(artykul, spozycie, -kod, -nazwa)
```

W takiej formie łatwiej podsumować dane:

```
spozycie_waskie %>%
group_by(artykul) %>%
summarise(sr_spozycie=mean(spozycie))
```

```
## 3 warzywa 8.85
```

W porównaniu do szerokiej reprezentacji danych:

Transformacja z wąskiej do szerokiej reprezentacji danych jest możliwa z zastosowaniem funkcji spread() (pol. rozprzestrzeniać). W przypadku tej funkcji niezbędne są dwa argumenty - pierwszy (key) wskazuje kolumnę zawierającą nazwy dla nowych zmiennych, a drugi argument (value) wskazuje kolumnę zawierającą wartości dla nowych zmiennych.

```
spozycie_szerokie <- spozycie_waskie %>%
spread(artykul, spozycie)
```

3.12 Eksport danych

Zapis zbioru danych do zewnętrznego pliku jest możliwy z wykorzystaniem funkcji write.table(). Jako argumenty tej funkcji określamy: zbiór danych (x), docelowe miejsce na dysku i nazwę pliku (file), separator kolumn (sep), separator miejsc dziesiętnych (dec) oraz argument row.names = FALSE, dzięki któremu unikniemy dodatkowych numerów wierszy.

```
write.table(spozycie_waskie, file = "data/spozycie_w.csv", sep=";", dec=",", row.names=F)
```

Taki plik jest plikiem csv, który możemy otworzyć w Excelu i zapisać go z rozszerzeniem .xlsx. Teoretycznie istnieje pakiet xlsx, który umożliwia zapisywanie zbiorów od razu do Excela, ale działa w oparciu o Javę, co bywa problematyczne.

3.13 Zadania

Na podstawie zbioru rossmann odpowiedź na pytania:

- 1. Ile było sklepów o asortymencie rozszerzonym w dniu 25-02-2014?
- 2. W jaki dzień tygodnia średnia liczba klientów była największa w sklepie nr 101?
- 3. Sklep jakiego typu charakteryzuje się największą medianą sprzedaży?
- 4. Czy w ciągu roku odległość do najbliższego sklepu konkurencji zmieniła się dla jakiegokolwiek sklepu Rossmann?

3.14 Case study

Rozważmy sklepy Rossmann, które w 2014 roku były otwarte powyżej 300 dni w roku. Czy średnia sprzedaż wyrażona w zł w sklepach Rossmann różni się statystycznie pomiędzy grupami zdefiniowanymi przez asortyment sklepu? Dane na temat średniego kursu miesięcznego euro pobierz ze stron NBP.

Rozwiązanie

Chapter 4

Wizualizacja danych

Wprowadzenie

Przewodnik po wizualizacji danych

Fundamentals of Data Visualization

Będziemy działać na zbiorze dotyczącym sprzedaży w sklepach Rossmann.

```
library(tidyverse)

# library(readxl)

# rossmann <- read_xlsx("data/rossmann.xlsx")

# save(rossmann, file="data/rossmann.RData")

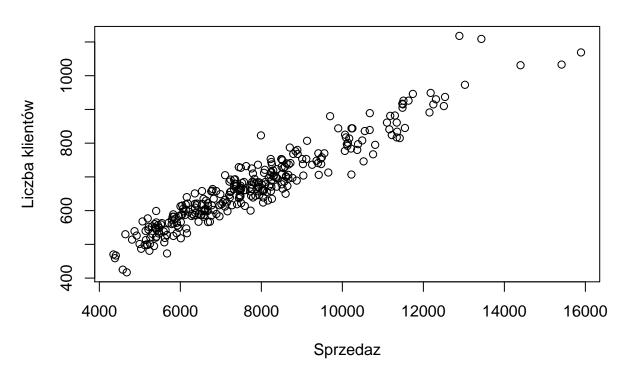
# natywny format, mniejszy rozmiar, szybsze wczytywanie
load("data/rossmann.RData")

sklep77 <- rossmann %>%
    filter(sklep_id==77, czy_otwarty=="Tak")
```

4.1 Wbudowane funkcje

Do prostych wykresów można wykorzystać wbudowaną funkcję plot.

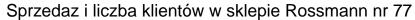
4.2 Pakiet ggplot2

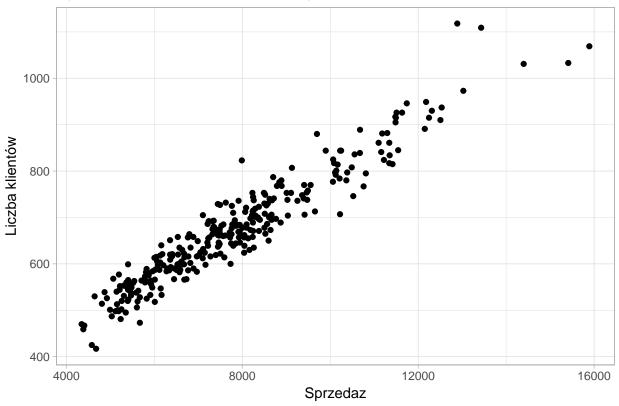
Wiodący pakiet do wizualizacji danych:

- dokumentacja: https://ggplot2.tidyverse.org/
- cheatsheet
- tworzenie wykresów poprzez dodawanie (+) kolejnych warstw

4.2.1 Wykres punktowy

Ten sam wykres co wcześniej, ale z wykorzystaniem pakietu ggplot2.

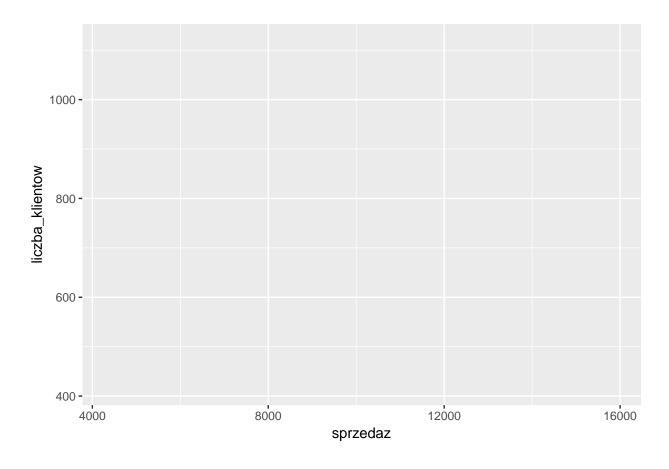

Wykonanie krok po kroku:

1. Utworzenie siatki - określenie co chcemy na wykresie przedstawić

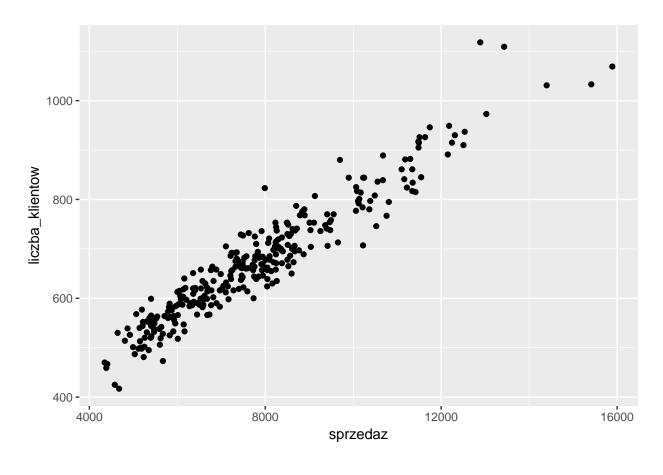
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow))

 ${\bf W}$ zależności od typu wykresu w funkcji ${\tt aes}$ mogą znaleźć się argumenty:

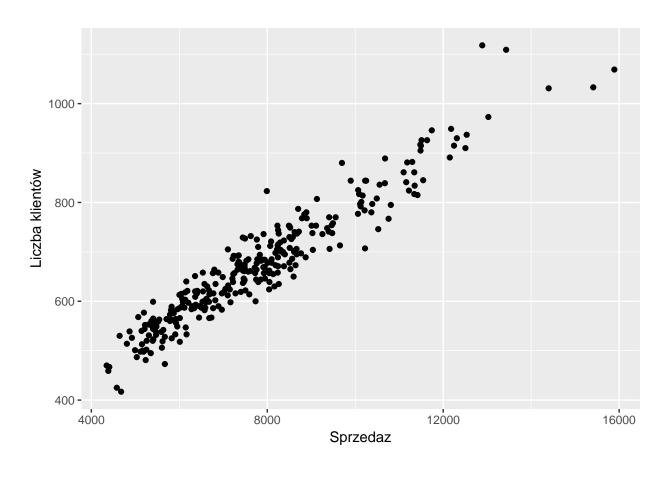
- X
- v
- fill
- size
- color
- shape
- 2. Określenie w jaki sposób chcemy te dane przedstawić funkcja zawsze zaczyna się od geom_:

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
geom_point()
```


3. Edytowanie etykiet osi - funkcje xlab i ylab:

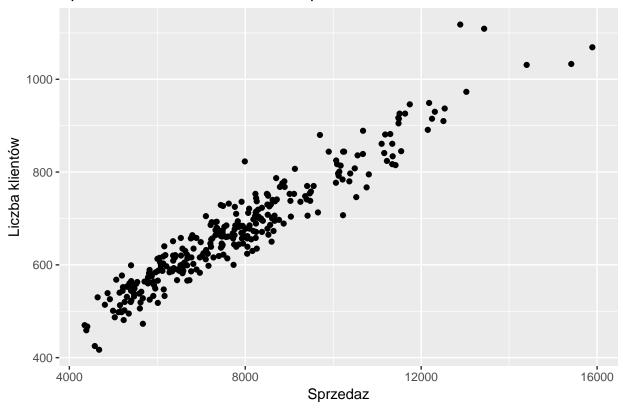
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów")
```


4. Dodanie tytułu - funkcja ggtitle

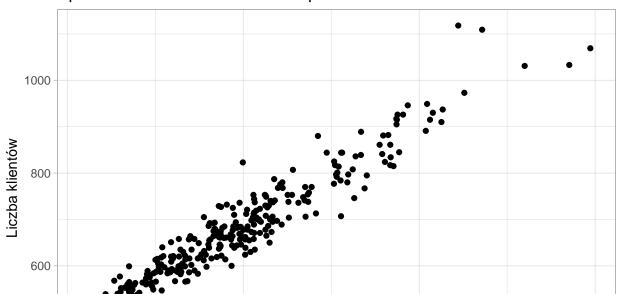
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77")
```

Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

5. Zmiana motywu - funkcja rozpoczynająca się od theme_:

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```


Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

8000

Dostępne motywy:

400

- theme_bw
- \bullet theme_classic

4000

- theme_dark
- theme_gray
- theme light
- \bullet theme_linedraw
- theme minimal
- \bullet theme_void

Powyższe motywy są zaimplementowane w pakiecie ggplot2, ale można także skorzystać z dodatkowych pakietów:

Sprzedaz

12000

16000

- \bullet theme_bbc
- \bullet theme_xkcd

Albo stworzyć swój własny motyw.

Zadanie

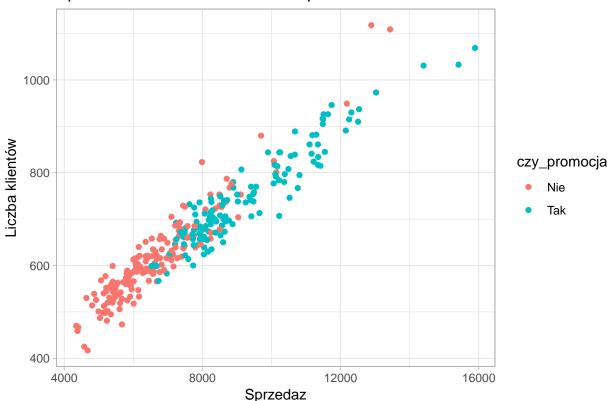
Zmień motyw wykresu na wybrany przez siebie.

Dodamy teraz do wykresu kolejną cechę - rozpoczęcie promocji, żeby sprawdzić czy istnieje jakaś tendencja.

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
   geom_point() +
   xlab("Sprzedaż") +
   ylab("Liczba klientów") +
```

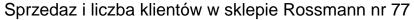
```
ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
theme_light()
```

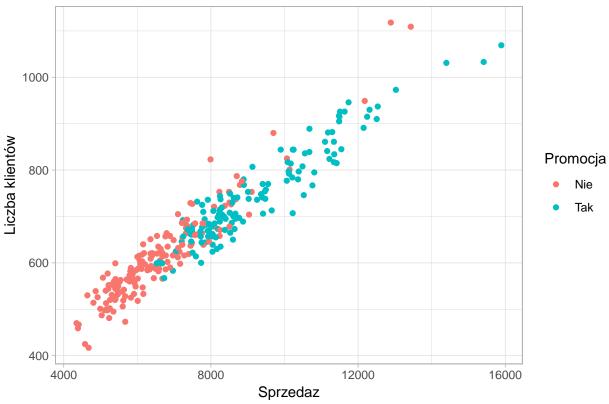
Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

Okazuje się dosyć interesująco, niemniej nazwa etykiety legendy nie wygląda zbyt dobrze. Żeby to poprawić musimy użyć funkcji scale_

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```

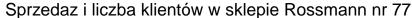

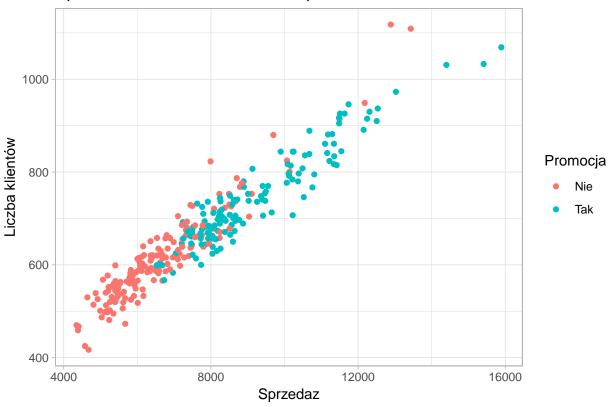

W funkcji $scale_musimy podać w jaki sposób daną cechę wizualizujemy (<math>x/y/color/...$) oraz jakiego jest typu. Oprócz nazwy w tej funkcji możemy określić wiele innych kwestii takich jak:

- wyświetlane etykiety
- początek i koniec osi
- kolory wariantów
- etykiety wariantów

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```

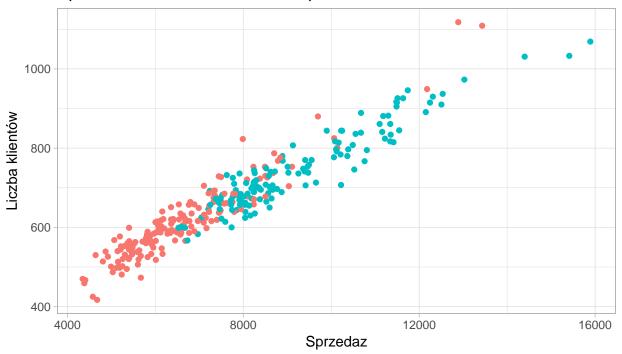

Zmiana pozycji legendy możliwa jest z wykorzystaniem funkcji theme:

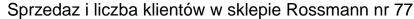
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light() +
  theme(legend.position = "bottom")
```

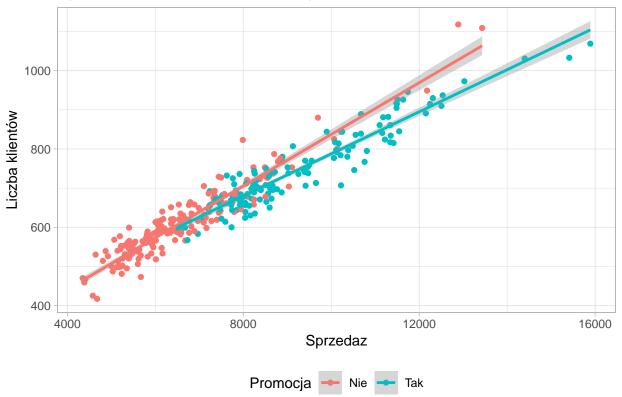
Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

Promocja • Nie • Tak

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  geom_smooth(method = "lm") +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light() +
  theme(legend.position = "bottom")
```


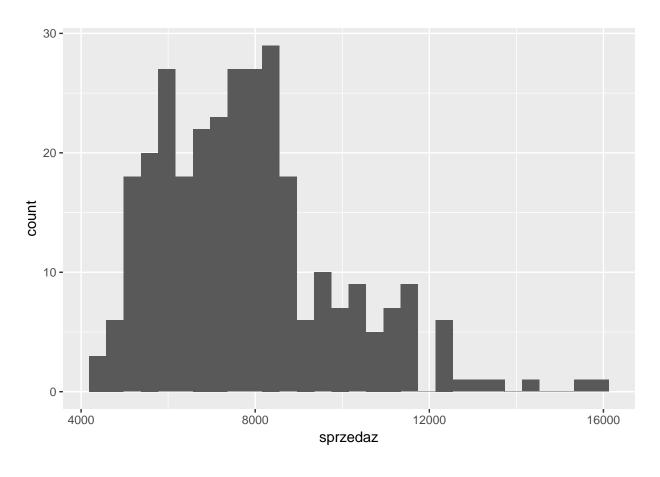

4.2.2 Histogram

Rozkład cechy można ocenić na podstawie histogramu - domyślnie rysowanych jest 30 słupków.

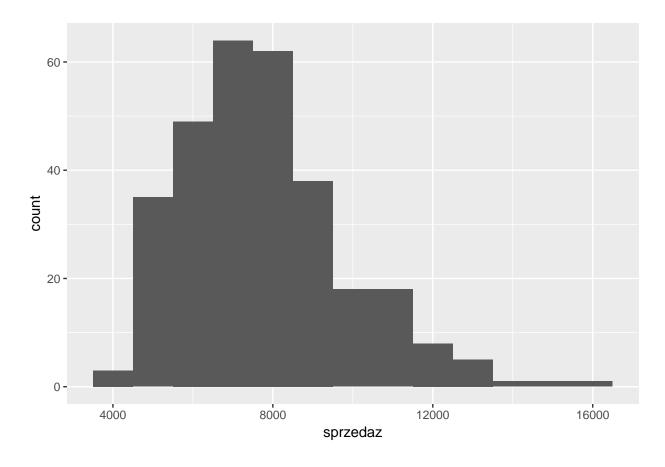
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz)) +
  geom_histogram()
```

```
## `stat_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.
```


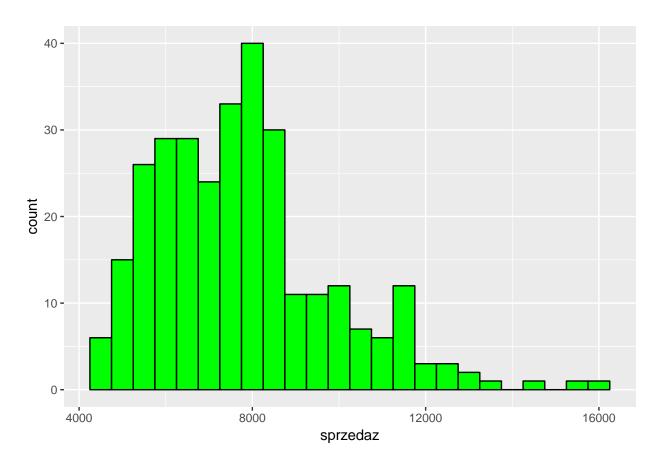
W funkcji geom_histogram można podać liczbę słupków (bins) albo ich szerokość (binwidth). Poniżej zastosowano słupki o szerokości 1000 euro.

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz)) +
geom_histogram(binwidth = 1000)
```


Dodatkowo w tej funkcji można określić kwestie estetyczne - kolory obramowania i wypełnienia słupków.

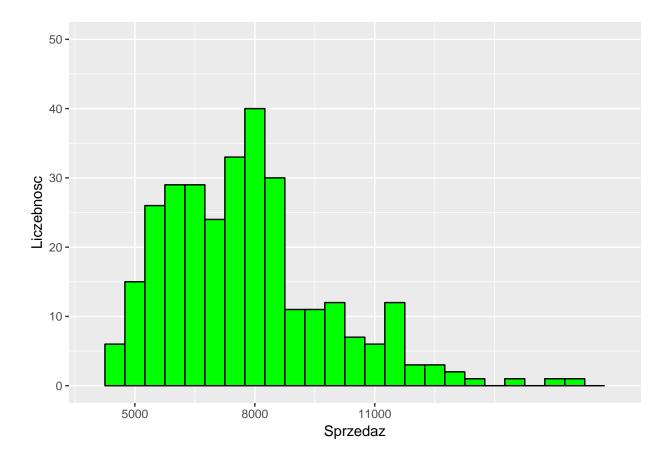
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz)) +
  geom_histogram(binwidth = 500, color = "black", fill = "green")
```


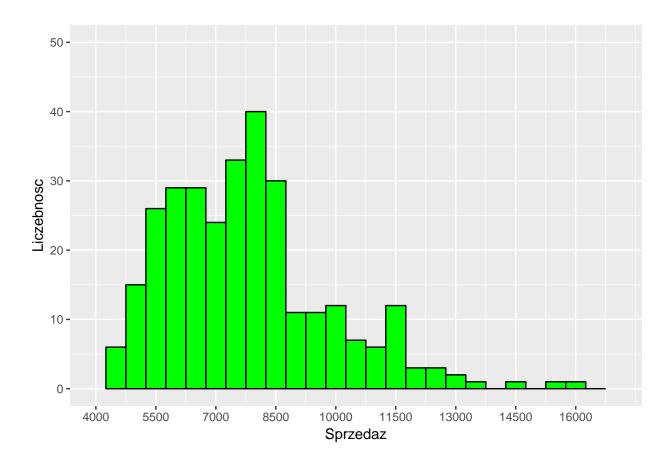
Pełna lista nazw kolorów znajduje się tutaj.

Z wykorzystaniem funkcji scale_ zmieniamy nazwy osi (name), granice (limits) oraz wskazania liczbowe (breaks). Te dwie ostatnie wartości musimy deklarować jako wektory z wykorzystaniem funkcji c().

Warning: Removed 2 rows containing missing values (geom_bar).

Można zaumatyzować proces dobierania wskazań liczbowych z wykorzystaniem funkcji \mathbf{seq} opisanej szerzej w rozdziale 2.1.2.

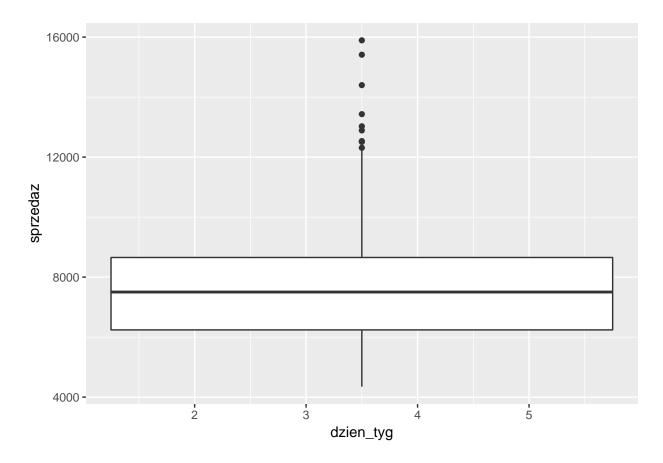
4.2.3 Wykres pudełkowy

Wykres pudełkowy umożliwia porównywanie rozkładów cechy wg zmiennej grupującej. Wymogiem jest aby na osi x znajdowała się zmienna grupująca, a na osi y cecha analizowana.

Przeanalizujemy sprzedaż według kolejnych dni tygodnia.

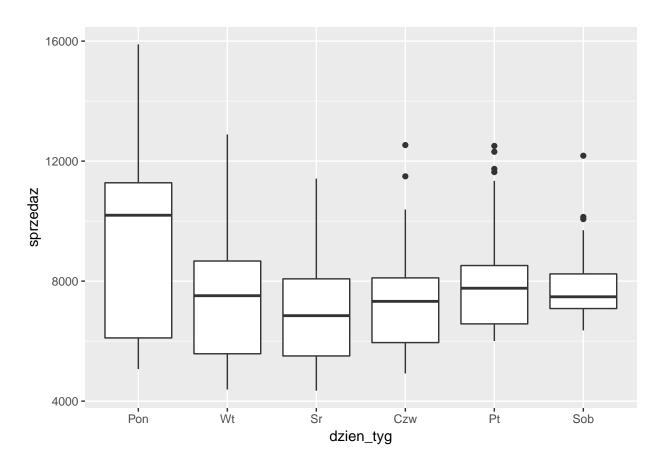
```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) + geom_boxplot()
```

Warning: Continuous x aesthetic -- did you forget aes(group=...)?

Zdecydowanie nie jest wykres jakiego oczekiwaliśmy. Wynika to z faktu, że dzień tygodnia w zbiorze danych jest zapisany jako zmienna numeryczna, natomiast prawidłowym typem dla zmiennej grupującej jest typ tekstowy lub czynnik (faktor). Ten typ danych został szczegółowo opisany w części 2.3.

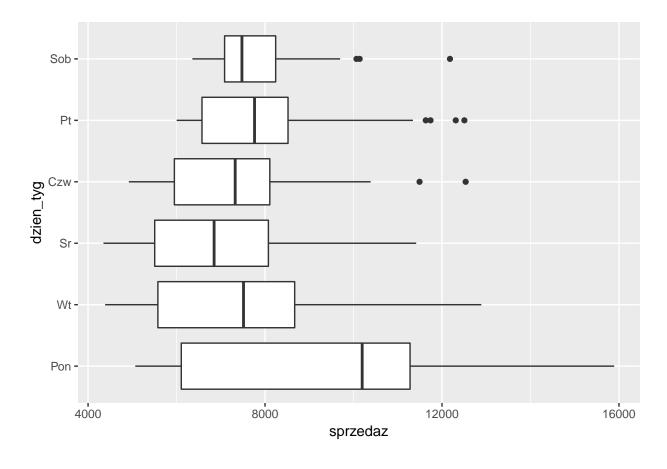
Dokonujemy zatem zamiany typu danych:

Ztego wykresu można już odczytać, że najwyższa mediana sprzedaży występuje w poniedziałek, a najniższa w środę.

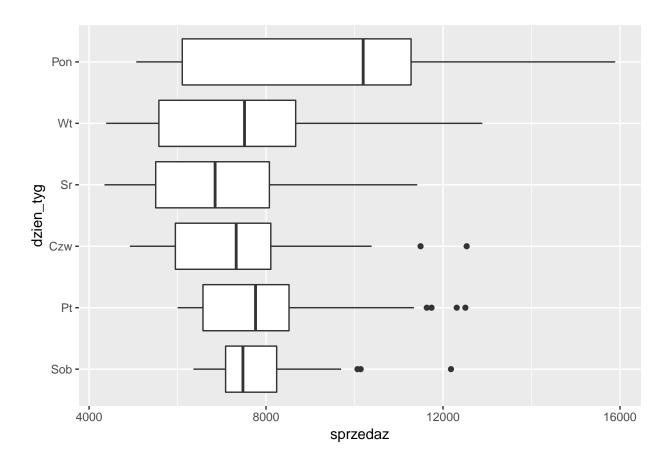
Jeżli kategorii jest dużo to można obrócić wykres z wykorzystaniem funkcji coord_flip.

```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) +
  geom_boxplot() +
  coord_flip()
```


Użycie tej funkcji powoduje wyłącznie obrócenie wykresu. Nazwy osi nie uległy zmianie pomimo, że zostały zamienione. Odwrócimy jeszcze kolejność etykiet dnia tygodnia, tak aby na górze był poniedziałek.

```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) +
  geom_boxplot() +
  coord_flip() +
  scale_x_discrete(limits = rev(levels(sklep77$dzien_tyg)))
```


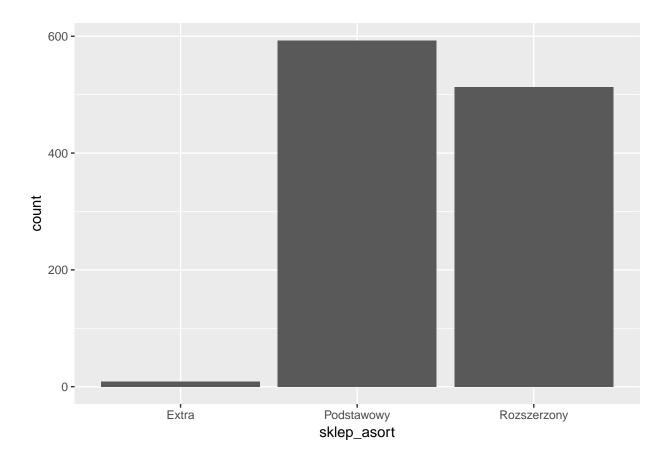
4.2.4 Wykres słupkowy

geom_bar()

W zależności od typu danych wejściowych, wykres słupkowy można stworzyć na dwa sposoby:

- dane jednostkowe geom_bar funkcja sama oblicza wartości do wyświetlenia,
- dane zagregowane geom_col funkcja otrzymuje już obliczone wartości.

Sprawdźmy ile jest sklepów o danym asortymencie. W tym celu potrzebujemy informację o sklepie i typie oferowanego asortymentu.

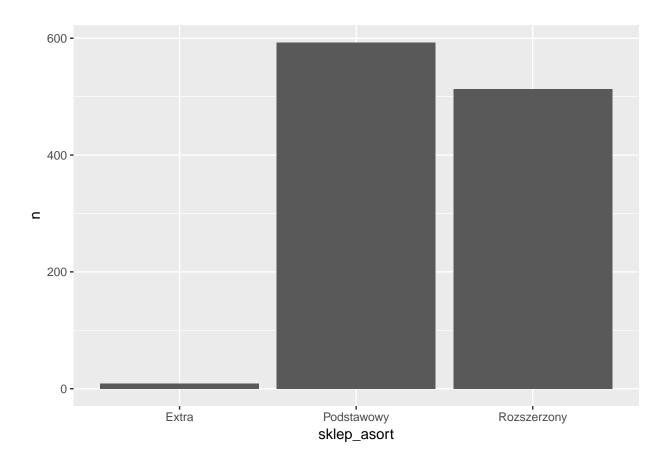
Natomiast użycie funkcji geom_col wymaga samodzielnego obliczenia wartości:

```
rossmann_asort2 <- rossmann_asort %>%
  count(sklep_asort)

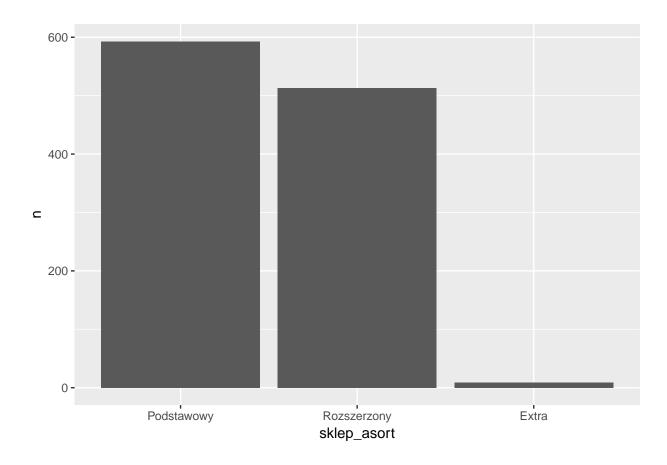
glimpse(rossmann_asort2)
```

Wartość do wyświetlenia podajemy w funkcji aes w argumencie y.

```
ggplot(rossmann_asort2, aes(x=sklep_asort, y=n)) +
  geom_col()
```


 $Uporządkujemy \ etykiety \ osi \ x \ (obecnie \ są \ wyświetlane \ w \ kolejności \ alfabetycznej) \ tworząc \ czynnik.$

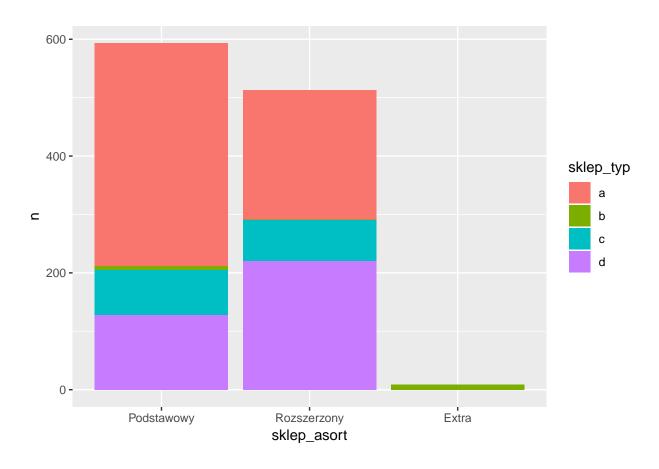

Do wykresu słupkowego możemy dodać jeszcze jedną zmienną. W tym przypadku będzie to typ sklepu.

```
## Observations: 9
## Variables: 3
## $ sklep_asort <ord> Extra, Podstawowy, Podstawo
```

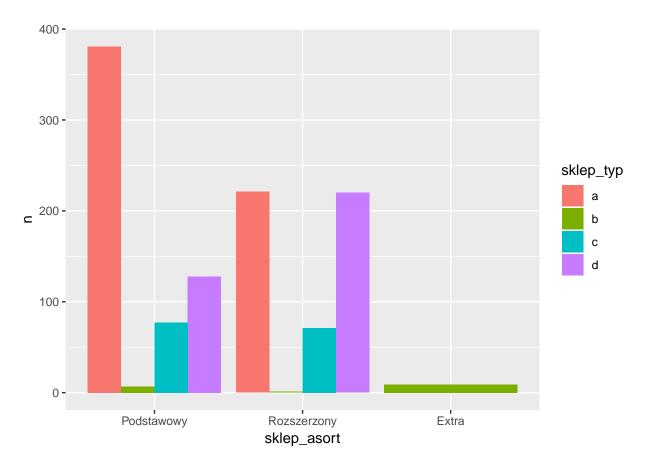
Uwzględnienie kolejnej zmiennej jest możliwe jako argument fill w funkcji aes.

```
ggplot(rossmann_asort3, aes(x=sklep_asort, y=n, fill=sklep_typ)) +
geom_col()
```

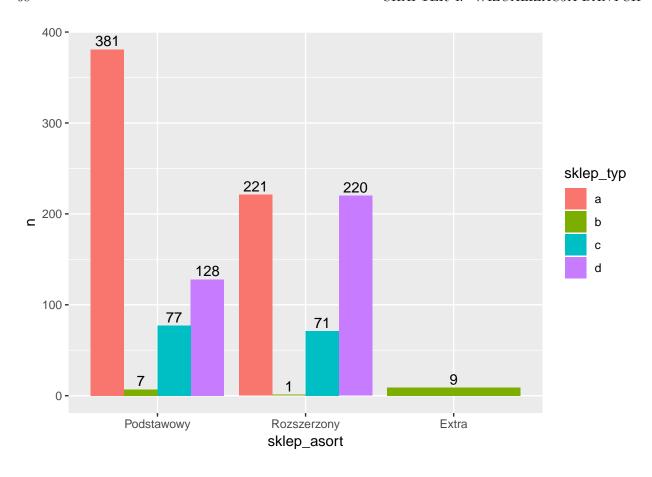

Domyślnie kategorie są układane jedna na drugą - stack. Można je ułożyć obok siebie dodając argument position = "dodge" w funkcji geom_col.

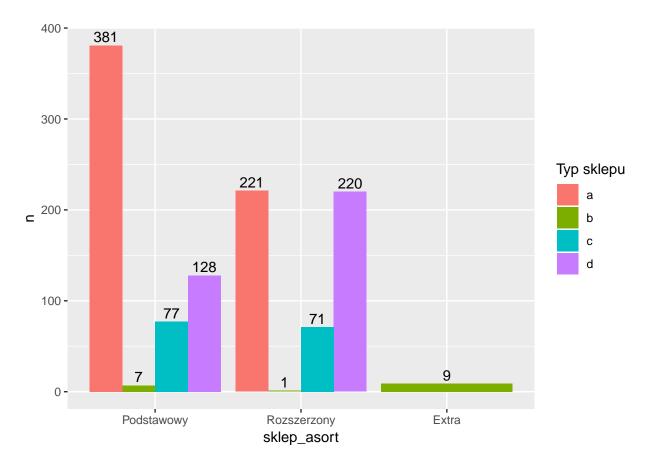
```
ggplot(rossmann_asort3, aes(x=sklep_asort, y=n, fill=sklep_typ)) +
geom_col(position = "dodge")
```


Możemy jeszcze dodać etykiety słupków wykorzystując funkcję <code>geom_text</code>, w której trzeba podać argumenty definujące położenie wartości etykiet. Wartości tych argumentów będą zależały od typu wykresu.

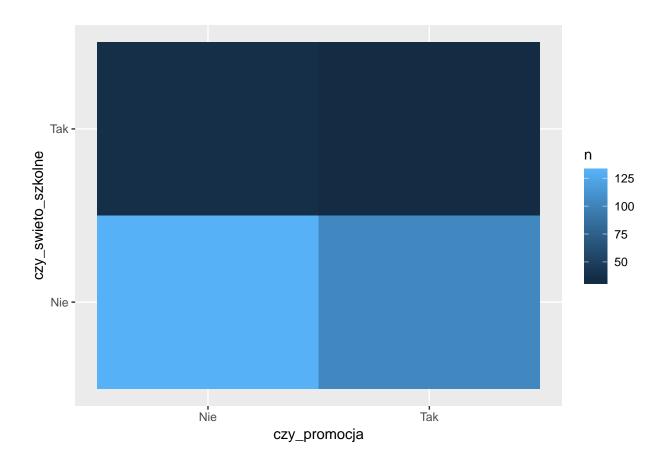

Zmienimy jeszcze nazwę legendy za pomocą funkcji scale_fill_discrete. Wykorzystujemy tę konkretną funkcję ze względu na to, że typ sklepu jest argumentem fill w funkcji aes oraz cechą jakościową (discrete).

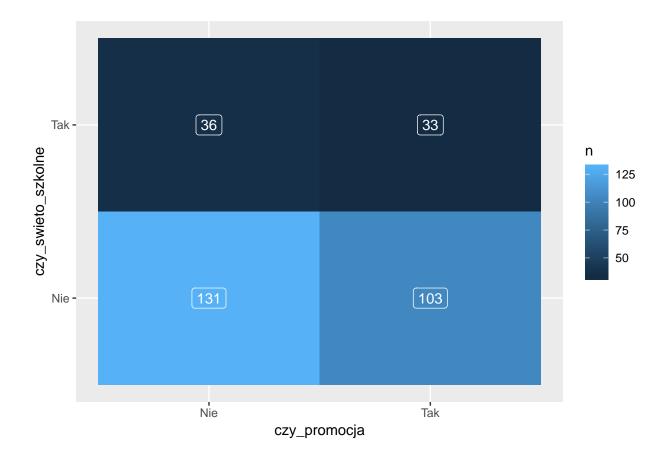

4.2.5 Wykres kafelkowy

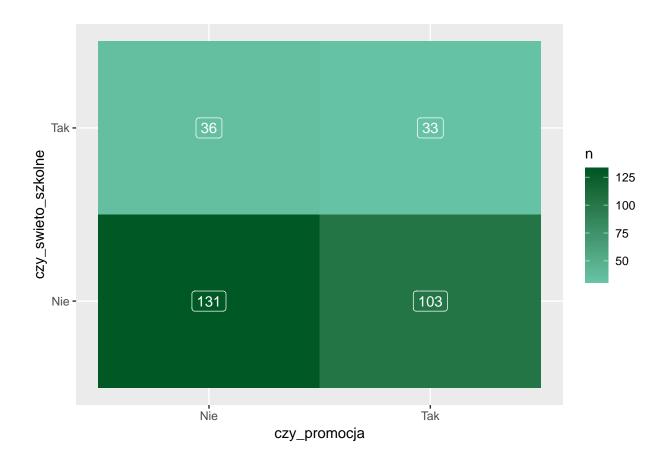
Do wizualizacji tabeli częstości można użyć wykresu kafelkowego. W tym celu najpierw zliczamy wystąpienia wariantów cech czy_promocja oraz czy_swieto_szkolne i wynik przekazujemy bezpośrednio do funkcji ggplot().

Aby dodać do tego wykresu etykiety posłużymy się funkcją geom_label()

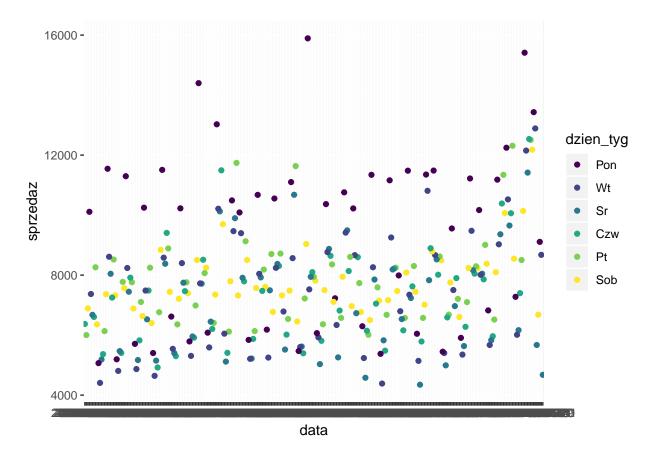

Zwykle patrząc na wykres podświadomie zakładamy, że ciemniejszy kolor oznacza wyższe wartości, natomiast jasny małe liczby. W tym przypadku układ kolorów jest odwrócony. Musimy odpowiednio dobrać kolory, aby to poprawić. Bardzo przydatne narzędzie znajduje się pod adresem: http://colorbrewer2.org/. Następnie korzystamy z funkcji scale_fill_gradient, w której określamy tylko kolor początkowy i końcowy.

4.2.6 Uwzględnienie czasu

Próba stworzenia wykresu przedstawiającego zmianę sprzedaży w czasie za pomocą oryginalnych danych spowoduje uzsykanie niezbyt czytelnej grafiki.

Wynika to z faktu, że dzien tygodnia jest traktowany jak zmienna numeryczna, a data jest zmienną tekstową. Konwersja tekstu na datę jest możliwa z wykorzystaniem pakietu lubridate. W tym pakiecie każda część daty ma swój akronim, który później jest wykorzystywany w odpowiednich funkcjach:

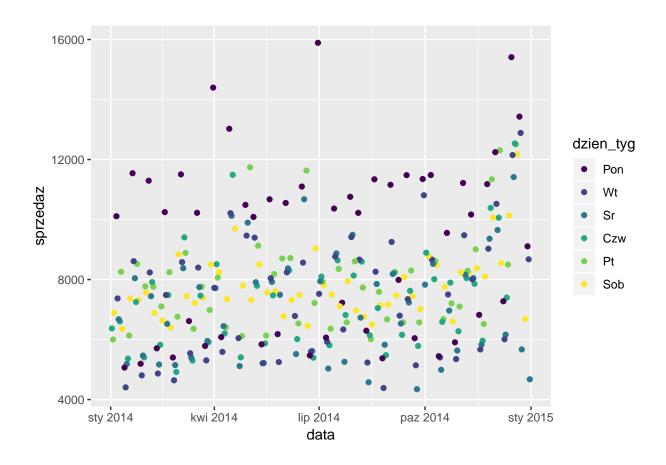
- y rok (year)
- m miesiac (month)
- d dzień (day)
- h godzina (hour)
- m minuta (minute)

Przykłady funkcji:

- ymd konwertuje tekst zapisany w postaci rok-miesiąc-dzień na obiekt daty
- dmy_hm konwertuje tekst zapisany w postaci dzień-miesiąc-rok godzina:minuta na obiekt daty
- month pobiera z obiektu daty informację o miesiącu
- year pobiera z obiektu daty informację o roku
- week pobiera z obiektu daty informację o tygodniu roku

Według powyższych reguł korzystamy z funkcji ymd() do konwersji daty w naszym zbiorze.

4.2.7 Facets

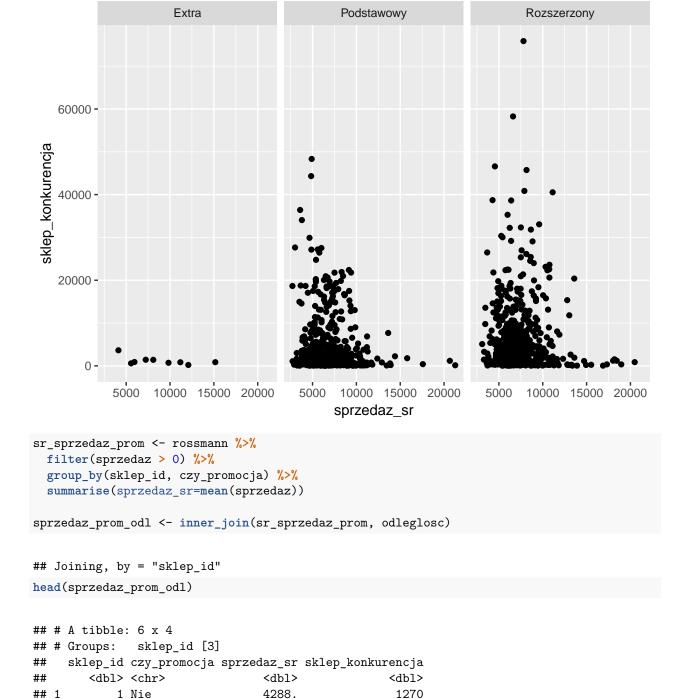
```
sr_sprzedaz <- rossmann %>%
  filter(sprzedaz > 0) %>%
  group_by(sklep_id, sklep_asort) %>%
  summarise(sprzedaz_sr=mean(sprzedaz))

odleglosc <- rossmann %>%
  select(sklep_id, sklep_konkurencja) %>%
  distinct()

sprzedaz_odleglosc <- inner_join(sr_sprzedaz, odleglosc, by="sklep_id")

ggplot(sprzedaz_odleglosc, aes(x=sprzedaz_sr, y=sklep_konkurencja)) +
  geom_point() +
  facet_wrap(~ sklep_asort)</pre>
```

Warning: Removed 3 rows containing missing values (geom_point).


```
ggplot(sprzedaz_prom_odl, aes(x=sprzedaz_sr, y=sklep_konkurencja, color=czy_promocja)) +
   geom_point()
```

1270

570

570

14130

14130

5274.

3902.

6295.

5286.

8790.

1 Tak

2 Nie

2 Tak

3 Nie

3 Tak

2

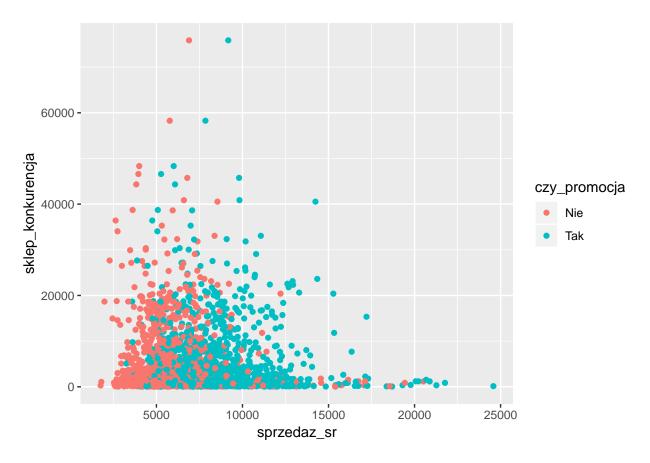
3

4

5

6

^{##} Warning: Removed 6 rows containing missing values (geom_point).

Zamiana reprezentacji danych na szeroką.

```
sprzedaz_prom_odl_wide <- sprzedaz_prom_odl %>%
    spread(czy_promocja, sprzedaz_sr)
head(sprzedaz_prom_odl_wide)
```

```
## # A tibble: 6 x 4
## # Groups: sklep_id [6]
##
    sklep_id sklep_konkurencja Nie
                                      Tak
       <dbl>
                       <dbl> <dbl> <dbl>
##
                         1270 4288. 5274.
## 1
          1
## 2
          2
                          570 3902. 6295.
## 3
          3
                       14130 5286. 8790.
                          620 9030. 10686.
## 4
## 5
           5
                        29910 3473. 6084.
                          310 4189. 6295.
## 6
```

I na wąską.

```
sprzedaz_prom_odl_long <- sprzedaz_prom_odl_wide %>%
  gather(czy_promocja, sprzedaz_sr, Nie, Tak)
head(sprzedaz_prom_odl_long)
```

```
## # A tibble: 6 x 4
## # Groups: sklep_id [6]
## sklep_id sklep_konkurencja czy_promocja sprzedaz_sr
```

4.3. PAKIET PLOTLY 77

##		<dbl></dbl>	<dbl></dbl>	<chr></chr>	<dbl></dbl>
##	1	1	1270	Nie	4288.
##	2	2	570	Nie	3902.
##	3	3	14130	Nie	5286.
##	4	4	620	Nie	9030.
##	5	5	29910	Nie	3473.
##	6	6	310	Nie	4189.

4.3 Pakiet plotly

Za pomocą pakietu plotly w prosty sposób można zamienić statystyczny wykres ggplot na interaktywny.

```
library(plotly)

p <- ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
    geom_point() +
    scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
    scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
    scale_color_discrete(name = "Promocja") +
    ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
    theme_light() +
    theme(legend.position = "bottom")

plotly::ggplotly(p)</pre>
```

Zadanie

Stwórz trzy grafiki dla danych dotyczących filmów.

```
filmy <- read.csv("data/movies.csv")
summary(filmy)</pre>
```

```
##
                          title
                                          genre
##
  Home
                                3
                                    Comedy
                                             :848
## A Nightmare on Elm Street :
                                2
                                    Action
                                             :738
## Across the Universe
                                2
                                    Drama
                                             :498
## Alice in Wonderland
                                2
                                   Adventure: 288
## Aloha
                                2
                                            :202
                                    Crime
## Around the World in 80 Days:
                                2
                                    Biography:135
## (Other)
                            :2948
                                    (Other) :252
##
               director
                               year
                                           duration
## Steven Spielberg: 23
                                         Min. : 37.0
                           Min. :1920
                  : 19
## Clint Eastwood
                           1st Qu.:1999
                                         1st Qu.: 95.0
## Martin Scorsese : 16
                           Median:2004
                                         Median :106.0
## Tim Burton
                   : 16
                                 :2003
                           Mean
                                         Mean
                                              :109.6
   Spike Lee
                   : 15
                           3rd Qu.:2010
                                         3rd Qu.:119.0
##
   Steven Soderbergh: 15
                                 :2016
                                         Max. :330.0
                           Max.
##
   (Other)
                 :2857
##
       gross
                          budget
                                         cast_facebook_likes
##
   Min. :
                703 Min.
                           :
                                   218
                                         Min.
                                              :
##
  1st Qu.: 12276810
                      1st Qu.: 11000000
                                         1st Qu.: 2241
## Median : 34703228
                      Median : 26000000
                                         Median: 4604
## Mean : 58090401
                      Mean : 40619384
                                         Mean : 12394
```

Z racji mnogości gatunków można ograniczyć się do kilku wybranych.

Chapter 5

Programowanie w R

Prezentacja

5.1 Funkcje

Funkcję ograniczają potrzebę kopiowania kodu i ułatwiają wprowadzanie zmian.

Stworzenie funkcji wymaga:

- wymyślenia nazwy funkcji,
- określenia elementów wejściowych,
- umieszczenia kodu w ciele funkcji.

Istnieją pewne dobre praktyki tworzenia funkcji:

- nazwy funkcji powinny być czasownikami,
- podkreślnik vs. notacja camelCase i konsekwencja stosowania,
- wspólny przedrostek np. rnorm, runif.

5.2 Instrukcje warunkowe

5.3 Petle